

Κοπή πίτας της Αμπετείου Σχολής

Η κοπή της πρωτοχρονιάτικης πίτας είναι η πρώτη γιορτή που γίνεται στο σχολείο μας κάθε χρόνο και γεμίζει χαρά όλους τους μαθητές που περιμένουν με ανυπομονησία να είναι οι τυχεροί του φλουριού και του δώρου που αυτό συνεπάγεται. Φέτος η γιορτή της κοπής έγινε στις 29 Ιανουαρίου στην ανακαινισμένη αίθουσα εκδηλώσεων της Αμπετείου Σχολής. Παρευρέθηκαν ο Αρχιεπίσκοπος Σιναίου κ. Δαμιανός, η εκπρόσωπος του Γενικού Προξένου κα Κ. Σπρίνγκ, ο Συντονιστής Εκπαίδευσης κ. Ανδρέας Καρατζάς, ο Πατέρας Ιωάννης Μεταξάς, ο κ. Νικόλας Βαδής, η πρόεδρος της Ένωσης Αποφοίτων Αμπετείου Σχολής κα Β. Πολίτη, ο Σύμβουλος Εκπ/σης κ. Γρ. Παπαφωτίου, η κα Στέλλα Κυριάκη και ο πρόεδρος του Συλλόγου Γονέων Αχιλλοπουλείου Σχολής και αντιπρόεδρος του Συλλόγου Γονέων Αμπετείου Σχολής κ. Θ. Βαγιωνίτης. Οι παρευρισκόμενοι χαιρέτισαν τους εκπαιδευτικούς και μαθητές και ευχήθηκαν καλή και δημιουργική νέα χρονιά. Με ιδιαίτερη αγάπη και πατρικά λόγια ο Σεβασμιότατος Αρχιεπίσκοπος κ. Δαμιανός απευθύνθηκε στους μαθητές τονίζοντας την αξία της μόρφωσης και της διαρκούς αναζήτησης της γνώσης ως προϋποθέσεις ολοκλήρωσης του ατόμου.

STOP

ΒΙΑ ΕΦΗΒΩΝ

Πολλά είναι τα ερωτήματα και τα ΓΙΑΤΙ, η έρευνα όμως από οποιαδήποτε πλευρά και αν ξεκινήσει σταματά προ ΤΕΙΧΩΝ. Το Τείχος εκτίσθη εδώ και μερικές δεκαετίες όταν ο νέος τα βρήκε όλα ΕΛΕΥΘΕΡΑ με επιλογές αξιολογούμενες στο μηδέν. Δεν ήταν έτοιμος ο νέος γι' αυτού του είδους τις ελευθερίες που δυστυχώς οι γονείς οι οποίοι και έχουν το μεγαλύτερο μερίδιο, προσφέρανε αφειδώς και απερισκεπτα στα παιδιά των. «-Σ' αρέσει παιδί μου...; Πάρε το. -Θέλεις να πας παιδί μου...; - Πήγαινε». Μετά οι όροι αντιστράφηκαν. «-Πατέρα θέλω αυτό... -δε μπορώ τώρα... -όχι δεν με νοιάζει εάν μπορείς ή όχι εγώ το θέλω τώρα». Η συνέχεια είναι γνωστή. Ένας εκ των δύο υποχωρεί και αυτός είναι πάντα ο πατέρας. Έτσι συνεχίστηκε η ζωή μέχρι σήμερα, με αποτέλεσμα να φθάσουμε στα θλιβερά γεγονότα που έζησε η Ελλάδα τις παραμονές των εορτών των Χριστουγέννων, ευτελιζόμενη διεθνώς στα ξένα κανάλια και όχι μόνο. Η νεολαία του τρίτου κόσμου αποκαλούμενου να αναδεικνύεται κατά πολύ ανώτερη σε αυτοσεβασμό, συγκράτηση και πατριωτισμό. Αλήθεια ήταν έτσι η νεολαία των

νεότερων χρόνων; Ισχύει το κάθε πέρυσι και καλύτερα για ολόκληρη τη ζωή του Έθνους μας; Κανείς δεν επιχειρεί να το απαντήσει και όχι μόνο, ούτε να το σχολιάσει δε τολμά. Διότι απλά γνωρίζει ότι η απάντηση θα τον πληγώσει καιρία και ανεπανόρθωτα. Διαβάστε την έκθεση του μαθητή του Κάδμου στο 1980 και διαβάστε και κάτι από ένα μαθητή της εποχής μας. Επιστρέφουμε δυστυχώς και πάλι στο ΓΙΑΤΙ.

Οι γονείς πρέπει να κινηθούν δυναμικά. Η πολιτεία την οποία προσπαθούν από κεκτημένη συνήθεια να ενοχοποιούν, δε φτάσει σε τίποτε από όλα αυτά. Απλά στην εποχή μας αυτή των εξελίξεων και της προόδου, καταλήξαμε να συγχέουμε την ελευθερία, με την ελευθεριότητα και τη δημοκρατία με την ασυδοσία. Και για να κλείσω με όλο το σεβασμό στην ομογένεια καθώς και στην πατρίδα τώρα με την επίσημη πλέον παγκοσμιοποίηση πεθαίνουμε τη ζωή μας και ζούμε το θάνατό μας όπως ο αείμνηστος Κώστας Ξενάκης.

Γ.Π.

FLORA - PYRAMIDS PAPER MILLS S.A.E.
THE TISSUE MARKET LEADER IN EGYPT

• ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ •

Alexandria 99-19 (Nasr City) P.O. Box 11
Tlx: (20) 8221400 (8 Lines)
Fax: (20) 8221010
Tel: 20721 07054 UN

• ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ •

Alexandria 99-19 (Nasr City) P.O. Box 11
Tlx: (20) 8221400 (8 Lines)
Fax: (20) 8221010

E-Mail Address: jordan@pyramids.com.eg

• ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΑΛΥΤΕΡΗΣ •

Alexandria 99-19 (Nasr City) P.O. Box 11
Tlx: (20) 8221400 (8 Lines)
Fax: (20) 8221010

www.pyramids.com.eg

ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ ΣΤΟ ΕΛ ΑΛΑΜΕΙΝ

Κάθε χρόνο όλα τα κράτη συγκεντρώνονται στο Αλαμείν για το καθιερωμένο προσκύνημα.

Στο Αλαμείν που έγινε ένδοξο για την περίφημη μάχη του στο Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, έρχονται λοιπόν αντιπρόσωποι από όλα τα κράτη για να τιμήσουν τους νεκρούς τους, πρώτα εχθροί και τώρα φίλοι, ενωμένοι από τις ίδιες πικρές αναμνήσεις για να θυμίσουν στον κόσμο τις καταστροφές του πολέμου. Εφέτος όμως το προσκύνημα είχε μεγαλύτερη αίγλη γιατί το κράτος μας κι αν πέρασαν τόσα χρόνια δεν ξέχασε ότι πολλά παιδιά μας θυσίασαν τα νιάτα τους έχυσαν το αίμα τους σ' αυτό το κομμάτι της φιλόξενης γης, και έστησε δίπλα στα άλλα μνημεία, ένα μαρμαρόκτιστο Ηρώον.

Ένα όμορφο μνημείο που θυμίζει Ελλάδα με τις ψηλές κολόνες του, και που θυμίζει στους προσκυνητές ότι εδώ σ' αυτόν τον τόπο η ένδοξη Ελλάδα μας πλήρωσε κι αυτή τον φόρο της για την ελευθερία και την ειρήνη.

Στις 29 Οκτωβρίου έγιναν τα αποκαλυπτήρια του μνημείου. Από νωρίς χιλιάδες κόσμος απ' όλη την Αίγυπτο κι απ' την Ελλάδα και το εξωτερικό ήρθε να παρακολουθήσει την τελετή. Πρέσβεις, Πρόξενoi, Στρατιωτικοί ακόλουθοι Έλληνες και ξένοι, κι άλλοι επίσημοι δημοσιογράφοι λάμπρυναν την τελετή. Οι πρόσκοποι, οι Οδηγοί, οι μαθητές και οι μαθήτριες με τις σημαίες τους όλοι, μερικές από τις μαθήτριες ντυμένες σαν Αρχαίες Ελληνίδες, όλα αυτά μαζί έκαναν μια θαυμάσια εντύπωση.

Το πιο σημαντικό σημείο ήταν η στιγμή που κατέθεταν τα στέφανα εις μνήμην των Ηρώων μας και όταν σήμανε το σιωπητήριο πολλά μάτια ήταν δακρυσμένα. Έπειτα επισκεφθήκαμε τα άλλα μνημεία και τέλος κατά τις 3 το απόγευμα αφήσαμε πίσω μας τους νεκρούς στην ησυχία και την γαλήνη τους.

Δ. ΚΑΠΑΝΤΑΪΔΑΚΗ
Α' ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ

Ενα από τα οξύτερα προβλήματα της εποχής μας είναι η νεολαία. Όλοι οι διεθνείς οργανισμοί κοινωνικής αντιλήψεως, τα ινστιτούτα πνευματικών ερευνών, τα κράτη και άλλοι παράγοντες ασχολούνται πάντα με την νεολαία.

Οι νέοι της εποχής μας χαρακτηρίζονται από ενεργητικότητα, εξυπνάδα, ανησυχία πνεύματος, αναβρασμόν, νευρικότητα. Μην κατακρίνετε τους σημερινούς νέους. Εις ορισμένα σημεία παρεκτρέπονται αλλά είναι «παιδιά» που ένεκα της μεγάλης εξέλιξης του πολιτισμού και της ατομικής ελευθερίας, θέλουν να δημιουργηθούν, να γίνουν κάτι αυτοί εις την κοινωνίαν. Αι συνθήκαι όμως είναι δύσκολοι, αι περιστάσεις, τα γεγονότα των πολέμων δεν δίνουν ευκόλως εις τους νέους την ευκαιρίαν της πραγματοποίησης των ονείρων των. Οι νέοι σήμερα δεν έχουν τας ευκολίας των περιστάσεων, που είχαν οι γονείς μας. Το ότι μακραίνουν τα μαλλιά τους, είναι μια ιδιοτροπία ένα ξέσπασμα. Μήπως οι αρχαίοι Έλληνες δεν είχαν μακράν κόμην; Οι σημερινοί νέοι βιάζονται να «ξεπεταχθούν» δια τούτο δε απογοητεύονται ευκόλως και τοιουτοτρόπως δημιουργούνται τα μοντέρνα «ρεύματα».

Οι Χίττες διάγουν βίον εις ιδίον των κόσμον, κάμνουν μιαν ζωήν αναλόγως της φαντασίας των βίον πρωτόγονο. Όλα αυτά είναι αι συνέπειαι της μεγάλης ελευθερίας του ατόμου δια την οποίαν δεν είμαι σύμφωνος. Εις ορισμένα κράτη είναι μια επανάσταση βίας με αποτέλεσμα την ασέβειαν, την ανηθικότητα προς το άτομον. Εδώ ίσως το λάθος να είναι των γονέων, διότι δεν υπάρχει ο παλαιός οικογενειακός θεσμός που είναι η κλείς της ανατροφής των νέων.

Εις τούτο το πρόβλημα δύναται να έχει κυριώτερον λόγον η Εκκλησία του Χριστού. Η Εκκλησία μας δια των κηρυγμάτων της προσπαθεί να αγκαλιάσει τους νέους και να τους βάλει εις καλύτερον δρόμο.

Ο νέος που δεν ακολουθεί τον συρμόν θεωρείται οπισθοδρομικός. Πρέπει να μιμείται και να κάμει ότι βλέπει. Αυστυχώς είναι το μικρόβιον της εποχής μας.

Ένεκα τούτου οι νέοι χρειάζονται την βοήθειαν των μεγαλύτερων δια τα τόσα προβλήματα που αντιμετωπίζουν εις την σημερινήν ζωήν. Και εάν οι νέοι παρεκτρέπονται ή αυθαδιάζουν ή περιφροούν τους μεγαλύτερους των, πρέπει οι μεγαλύτεροι να παραβλέπουν και να μην τους εγκαταλείπουν ποτέ.

ΑΜΑΛΙΑ ΒΑΖΕΛΑΚΗ
Α' ΠΡΑΚΤΙΚΟΥ

ΤΟ ΠΑΙΔΟΜΑΖΩΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑΣ

Άρθρο του δασκάλου της Αχιλλοπούλειου Σχολής Βλάχου Γεωργίου

περιέρχονταν στην απόλυτη δικαιοδοσία του ιμάμη και κατ' επέκταση του σουλτάνου. Ωστόσο, μετά όμως από την ολοκλήρωση των κατακτήσεων η πηγή αυτή στρατολόγησης άρχισε να εξαντλείται. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με το ενδιαφέρον της οθωμανικής αυτοκρατορίας για την εξασφάλιση ισχυρής και πιστής στρατιωτικής δύναμης, ικανή να επέμβει και να στηρίξει την κεντρική εξουσία όταν χρειαζόταν, οδήγησε κατά το δεύτερο μισό του 14^{ου} αι., επί Μουράτ Α', στην καθιέρωση της πιθανής στρατολογίας και του εξισλαμισμού χριστιανοπαίδων. Από αυτούς επανδρώνονταν ο πεζικός στρατός και ειδικότερα το σώμα των γενίτσαρων. Το γεγονός αυτό δικαιολογήθηκε με την ύπαρξη του δικαιώματος του σουλτάνου απόκτησης αιχμαλώτων από τις ομάδες των αλλόθρησκων και ιδιαίτερα των χριστιανών οι οποίοι προέβαλαν αντίσταση κατά της οθωμανική επέκτασης.

Η διαδικασία του παιδομαζώματος

Σύμφωνα με τον Απ. Βακαλόπουλο, το παιδομάζωμα προσαρμόστηκε στις κατά παράδοση παλιές διατάξεις του γενιτσαρικού σώματος, που αφορούσαν τη στρατολογία και εκπαίδευση των χριστιανών αιχμαλώτων αλλά και οργανώθηκε συστηματικά πάνω σε νέες και στέρεες βάσεις έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένα «γόνιμο» φυτώριο γενιτσάρων. Δε διενεργούνταν πάντα σε ίδια χρονικά διαστήματα.

Το παιδομάζωμα ήταν ένα σύστημα περιοδικής στρατολόγησης και εξισλαμισμού ανήλικων χριστιανών. Α. Οι νέοι που στρατολογούνταν προορίζονταν τόσο για τα τάγματα των γενιτσάρων όσο και για ακόλουθοι του σουλτάνου ή για την κάλυψη άλλων υψηλών διοικητικών θέσεων. Υποβάλλονταν σε τέτοια θρησκευτική και στρατιωτική εκπαίδευση ώστε να γίνονταν φανατικοί μουσουλμάνοι και να ξεχνούν εντελώς την οικογένειά τους, την πατρίδα τους και τη θρησκεία.

Οι ρίζες του θεσμού αυτού μπορούν να αναζητηθούν σε έναν ιερό νόμο, σύμφωνα με τον οποίο το ένα πέμπτο της πολεμικής λείας

Στο μέρος που θα γινόταν το παιδομάζωμα πήγαινε λοχαγός των γενιτσάρων συνοδευόμενος από γραφέα και κρατώντας αυτοκρατορικό φερμάνι. Ο υπεύθυνος τοπικός άρχοντας έπρεπε να υποβάλει στον απεσταλμένο κατάλογο όλων των οικογενειών και ο κάθε πατέρας έπρεπε να παρουσιάσει τους γιους του για την επιλογή. Στα πρώτα χρόνια του παιδομαζώματος μπορούσαν να πάρουν από κάθε οικογένεια και δυο και τρεις γιους. Εξαίρουνταν μόνο αυτοί που ήταν μοναχογιοί, οι ορφανοί και οι έγγαμοι. Σύμφωνα με τον Γ. Κορδάτο, πολλοί γονείς αρραβώνιαζαν και πάντρευαν τα παιδιά τους στην ηλικία των 8 ετών για να αποφύγουν το παιδομάζωμα, πράγμα όμως που δεν λαμβάνονταν

σοβαρά υπόψη λόγου του νεαρού της ηλικίας. Ωστόσο, προτιμούνταν τα τέκνα των ευγενών οικογενειών, οι ρωμαλέοι και οι ευφυείς.

Όσον αφορά την ηλικία, αρχικά επιλέγονταν παιδιά 6 ή 7 ετών, αλλά αργότερα η επιλογή γινόταν στην ηλικία των 10-15. Ωστόσο, πολλές φορές οι αρμόδιοι υπεύθυνοι για το παιδομάζωμα έπαιρναν περισσότερα παιδιά από τον απαιτούμενο αριθμό, τα οποία πουλούσαν ως δούλους και από τους εύπορους εξαγόραζαν με χρηματικό ποσό την απαλλαγή των γιών τους. Οι μόνοι που μπορούσαν να αποφύγουν τη διαδικασία, ήταν αυτοί που ζούσαν στα παράλια απ' όπου μπορούσαν εύκολα να καταφύγουν σε ενετική πόλη. Οι οποιεσδήποτε αντιστάσεις εύκολα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν από τους Τούρκους. Η στενοχώρια των χριστιανών ήταν μεγάλη: «...οι χριστιανοί υπήκοοι Οθωμανοί βρίσκονται σε μεγάλη απόγνωση και ανέκφραστη λύπη, γιατί σε διάστημα 25 ημερών υπέστησαν όλες αυτές τις ανυπόφορες επιβαρύνσεις, δηλαδή να καταβάλουν το συνηθισμένο χαράτσι, να πληρώσουν την αγγαρεία για τον εξοπλισμό των γαλερών, να δώσουν τα παιδιά των για να τα κάμουν αζαμογλάνια...» Η επιλογή γινόταν με βάση τα εκκλησιαστικά ή κοινοτικά μητρώα. Α. Βακαλόπουλος, «Εξισλαμισμοί», όπ. π., σελ. 60, Γ. Κορδάτος, όπ. π., σελ. 135. Οι σουλτανικές διαταγές ήταν ιδιαίτερα αυστηρές και δεν άφηναν καμιά αμφιβολία σχετικά με τον τρόπο διενέργειας. Χαρακτηριστικό είναι το φερμάνι της 29^{ης} Μαρτίου 1601, του σουλτάνου Μωάμεθ Γ' που απευθυνόταν προς τον μπευλέρμπεη της Ρούμελης, τους ιεροδικαστές και τους διοικητές του σώματος των γενιτσάρων. Μεταξύ άλλων ανέφερε ότι θα έπρεπε οι νέοι που θα στρατολογούνταν να είναι: «καλλίμορφοι, αρτιμελείς και προς πόλεμον κατάλληλοι». Επίσης η απροθυμία ή η αντίσταση των γονέων να δώσουν τα παιδιά τους είχε βαριές συνέπειες: «...όταν τις εκ των απίστων γονέων ή άλλος τις αντιστή εις την παράδοσιν του γενιτσάρου υιού του, θ' απαγχονίζεται ευθύς εις το κατώφλιον της θύρας του, του αιματός του θεωρουμένου άνευ αξίας». Τα νέο

Γενίτσαρος απ' τα Γιάννενα

στρατολογημένα χριστιανόπαιδα στέλνονταν με τους υπεύθυνους συνοδούς τους στην Κωνσταντινούπολη, όπου μετά από μια ολιγοήμερη ξεκούραση υποβάλλονταν σε επιθεώρηση για να διαπιστωθεί αν το παιδομάζωμα έγινε σύμφωνα με τους κανονισμούς που είχαν οριστεί. Στη συνέχεια δοκιμάζονταν ψυχικά και σωματικά, ασπάζονταν τον ισλαμισμό, υποβάλλονταν σε περιτομή και εντάσσονταν στους δούλους της Πύλης.

Η εκπαίδευση Η εκπαίδευση των ατζέμ ογλάν

Τα εξισλαμισμένα χριστιανόπαιδα που προορίζονταν για στρατιωτική υπηρεσία ονομάζονταν ατζέμ ογλάν. Αρχικά στέλνονταν να εργαστούν σε τιμαριούχους της Μ. Ασίας. Αυτοί όταν τους παραλάμβαναν κατέβαλαν ένα ποσό για κάθε νέο στους συνοδούς αξιωματούχους και αναλάμβαναν την ευθύνη για τη ζωή τους. Τους νέους αυτούς τους χρησιμοποιούσαν σε κοπιαστικές γεωργικές εργασίες. Οι ατζέμ ογλάν έμειναν στα τιμάρια όσο χρονικό διάστημα θεωρούνταν απαραίτητο για να προσαρμοστούν στο νέο περιβάλλον, δηλαδή στη νέα θρησκεία, στα ήθη, έθιμα και στη γλώσσα. Ο ίδιος αξιωματούχος περνούσε μετά από δυο ή τέσσερα χρόνια για να διαπιστώσει αν οι νέοι αυτοί πληρούσαν τις προϋποθέσεις να καταταγούν στον τουρκικό στρατό. Οι άξιοι μεταφέρονταν στην Κωνσταντινούπολη και ανάλογα με τις ικανότητές τους εντάσσονταν σε διάφορα σώματα δούλων. Οι ικανότεροι απ' αυτούς κατέληγαν στο επίλεκτο σώμα των γενιτσάρων.

Η εκπαίδευση των ιτς ογλάν

Όπως αναφέρθηκε ένα μέρος των παιδιών που στρατολογούνταν προερχόταν για την εσωτερική υπηρεσία του Σουλτάνου. Τα παιδιά αυτά στέλνονταν για ειδική εκπαίδευση στα σουλτανικά ανάκτορα της Προύσας και της Ανδριανουπόλεως ή σε ειδικές ανακτορικές σχολές της Κωνσταντινουπόλεως και του Γαλατά. Η εκπαίδευσή τους διαρκούσε 14 χρόνια και τα μαθήματα πρόσφεραν μια ευρεία

μόρφωση. «Διδάσκονταν την τουρκική, την αραβική και την περσική γλώσσα και παράλληλα μάθαιναν καλές τέχνες, γράμματα και μουσική, καθώς και τρόπους συμπεριφοράς...Γυμνάζονταν επίσης στο τόξο, στη χρήση των πυροβόλων όπλων, στο ακόντιο και στη ιππασία...Η μόρφωσή τους ολοκληρωνόταν με εντατική μελέτη του Κορανίου και του ιερού νόμου». Οι ικανότεροι απ' αυτούς γινόταν δεκτοί στο άμεσο περιβάλλον του σουλτάνου και μυούνταν προοδευτικά στα μυστικά της στρατιωτικής και διοικητικής ηγεσίας, όπου μελλοντικά θα πρόσφεραν υπηρεσία.

Οι συνέπειες του παιδομαζώματος για τον ελληνισμό

Το παιδομάζωμα αποτέλεσε βαρύ πλήγμα για τον ελληνισμό. Ήταν μια διαρκής πηγή αιμορραγίας και δυστυχίας, αφού πολλοί για να σώσουν τα παιδιά τους αναγκάστηκαν να εξισλαμιστούν ή να προσποιηθούν ότι εξισλαμίζονται ή ακόμη να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους είτε καταφεύγοντας σε δυσπρόσιτες ορεινές περιοχές είτε και έξω από τα όρια της οθωμανικής αυτοκρατορίας, σε χριστιανικά κράτη. Το γεγονός αυτό όπως ήταν φυσικό προκάλεσε δημογραφικές και οικονομικές αλλαγές.

Είναι γεγονός ότι είναι δύσκολο να υπολογιστεί το μέγεθος της καταστροφής για τον ελληνισμό που προκάλεσε το παιδομάζωμα, γιατί δεν έχουμε πολύ ακριβείς πληροφορίες. Ωστόσο ο Αυστριακός ιστορικός Ιωσήφ Von Hammer κάνει λόγο για μισό εκατομμύριο και ο Κ. Παπαρηγόπουλος για ένα εκατομμύριο. **Παραπομπές**

- 1- Βακαλόπουλος, «Εξισλαμισμοί», *Ιστορία του ελληνικού έθνους*, τ. Ι, εκδ. Εκδοτική Αθηνών, Αθήνα 1974, σελ. 58.
- 2- Δ. Ακτύπης, Α. Βελαλίδης, Μαρία Κάιλα, Θ. Κατσουλάκος, Γ. Παπαγρηγορίου, Κ. Χωρεράνθης, *Στα νεότερα χρόνια*, εκδ. Ο.Ε.Δ.Β., Αθήνα 2001, σελ. 31.
- 3- Α. Βακαλόπουλος, «Εξισλαμισμοί», όπ. π., σ.σ. 58-59.
- 4- Α. Βακαλόπουλος, «Εξισλαμισμοί», όπ. π., σελ. 59.
- 5- Α. Βακαλόπουλος, *Ιστορία του νέου ελληνισμού*, Θεσσαλονίκη 1974, σελ. 265.
- 6- Έτσι, επί Μεχμέτ Β' αρχικά γινόταν κάθε πέντε χρόνια. Αργότερα όμως γινόταν κάθε τέσσερα, τρία ή και μικρότερα χρονικά διαστήματα, πάντα ανάλογα με τις ανάγκες του κράτους. Α. Βακαλόπουλος, όπ. π., σελ. 257, Κ. Παπαρηγόπουλος, «Δεκάτευσις του ελληνισμού ένεκα ποικίλων αιτιών», *Ιστορία του ελληνικού έθνους*, τ. ι' εκδ. Ελευθερουδάκη-Νίκα, Αθήνα 1887, σελ. 13.
- 7- Δ. Απέργης & Κ. Εμμανουήλ, «Η εκ της τουρκικής κατακτήσεως δημογραφική φθορά του ελληνισμού», *Νέα γενική ιστορία των Ελλήνων*, τ. 9, εκδ. ιδίου, Αθήνα

*Νέοι Έλληνες Γενίτσαροι σε τέμενος
Πίνακας του Jean Leon Gerome 1865*

- 1972, σελ. 18, Γ. Κορδάτος, Γ. Κορδάτος, «Οι εξισλαμισμοί και το παιδομάζωμα», *Μεγάλη ιστορία της Ελλάδας*, τ. ΙΧ, εκδ. 20ός αιώνας, Αθήνα 1956, σελ. 135.
- 8- Κ. Παπαρηγόπουλος, όπ. π., σ.σ. 13-14.
- 9- Γ. Κορδάτος, όπ. π., σελ. 139.
- 10- Α. Βακαλόπουλος, «Εξισλαμισμοί», όπ. π., σελ. 60.
- 11- Δ. Απέργης & Κ. Εμμανουήλ, όπ. π., σελ. 20.
- 12- Α. Βακαλόπουλος, «Εξισλαμισμοί», όπ. π., σελ. 62.
- 13- Α. Βακαλόπουλος, «Εξισλαμισμοί», όπ. π., σελ. 63.
- 14- Χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι στις σχολές Ανδριανουπόλεως και Γαλιτά εκπαιδεύονταν 300 με 400 έτες ορλάν. Κ. Παπαρηγόπουλος, όπ. π., σελ. 14.
- 15- Κ. Παπαρηγόπουλος, όπ. π., σελ. 14.
- 16- Α. Βακαλόπουλος, «Εξισλαμισμοί», όπ. π., σελ. 64.
- 17- Α. Βακαλόπουλος, «Εξισλαμισμοί», όπ. π., σελ. 65.
- 18- Δ. Απέργης & Κ. Εμμανουήλ, όπ. π., σελ. 19, Κ. Παπαρηγόπουλος, όπ. π., σελ. 15.

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Κύριε λυθήσόν με,
εδώ ψον με έφερες σ' αυτήν τη γη
δώσε μου λίγο να γενθώ
το άστρο το ηηληντό
μωορεί να έσφαλα ωολύ
αυτή είν' η αλήθεια η ωικρή
μα έδωσα χαρά ωολύ
σε φτώχια, αγάπη και φιλί.
Κι αυτό θερμά ωαρακαλώ
γρήγορα να λυτρωθώ
να κοιμηθώ και την αυγή
να μη μ' εύρη η ζωή.

ΣΤ. ΑΡΓΥΡΙΟΥ
Στ' Κλασικού

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

Έ να ταξίδι έξω από την ωραιά μας Ελλάδα πάντοτε το ονειρευόμουν. Δεν είναι μόνον η φύσις και οι ωραίες ακρογιαλιές που συγκινούν τον κάθε άνθρωπο, αλλά και οι αρχαιότητες, που έχουν μεγάλη αξία. Όσο κι αν τα διαβάζωμε από τα σχολικά και εξωσχολικά βιβλία, δεν μας συγκινούν και τόσο, όσον όταν τα παρακολουθεί κανείς όταν βρεθεί μπροστά εις τα αθάνατα αυτά μνημεία, τα οποία σώζονται μέχρι σήμερα, παρ' όλους τους πολέμους, διότι κι αυτοί ακόμα οι εχθροί τα εσεβάσθησαν. Δεν μου φάνηκε πολύ μακρινή η διαδρομή έως την Βενετία, την πλέον ιδιόρρυθμη πόλιν του κόσμου, την πόλιν των νερών την οποίαν ύμνησαν τόσοι ποιηταί, συγγραφείς και λογοτέχναι. Είναι κτισμένη μέσα σε λιμνοθάλασσα, επάνω σε 118 νησιά, μικρά και μεγάλα, φυσικά αλλά και τεχνητά (επί πασσάλων) όπου ενώνονται μεταξύ των με 378 γέφυρες λιθόκτιστες. Ατέλειωτη όμως μου φάνηκε η σιδερένια γέφυρα (μήκος 3,5 χιλμ.) η οποία ενώνει την βιομηχανική πόλη με τα καινούργια κτίρια και εργοστάσια έως την μεγάλη πλατεία όπου εκεί αρχίζει να κορυφώνεται η περιέργεια και το ενδιαφέρον. Μπροστά μας βρίσκεται το Μεγάλο Κανάλι, το

οποίο διασχίζει ένα μεγάλο μέρος των νησιών και διακλαδίζεται σ' άλλα μικρότερα κανάλια. Η συγκοινωνία εδώ γίνεται με γόνδολες, τις οποίες διευθύνουν πελωριοι Βενετσιάνοι. Παμπάλαια πλέον τα διώροφα η τριώροφα σπίτια, οι πόρτες των οποίων είναι σάπιες από τα νερά της λιμνοθάλασσας. Υπάρχει βεβαίως και η παραλία όπου πολυτελέστατα εστιατόρια γεμίζουν κάθε βράδυ από ανθρώπους διαφόρων κρατών της γης, οι οποίοι έρχονται να θαυμάσουν αυτή την παράξενη, μα χαριτωμένη πόλη. Τα βράδια ακούγονται καντάδες από πριμαντόνες και τενόρους πλανόδιους οι οποίοι με τις κιθάρες τους, τραγουδούν γεμάτοι παλμό γνωστά κομμάτια από τις αθάνατες όπερες. Μια βόλτα μέσα στα στενά δρομάκια του κεντρικού νησιού του RIALTO, μας δίνει την ευκαιρία να δούμε τα καταστήματα, με το αξιόλογο εμπόρευμά τους. Καλλιτεχνική, η υαλουργία τους, τα περίφημα Μουράνο, η χρυσοχοία επίσης. Σωστά κομψοτεχνήματα. Πληθώρα τα τουρκουάζ και τα κοράλλια. Γνωστές, για την λεπτότητά τους οι βενετσιάνικες δαντέλες. Εν αφθονία επίσης και το ξένο εμπόρευμα, μεγάλων γνωστών γαλλικών οίκων. Δεν αργήσαμε να βρεθούμε

εμπρός στην πλατεία του Αγίου Μάρκου, με τις εκατοντάδες περιστέρια. Παράξενο είναι το γεγονός όπου όταν χτυπήσει το μεγάλο ρολόι 12 φορές το μεσημέρι, μαζεύονται όλα, σ' ένα σημείο για να τσιμπήσουν τους κόκκους ή τα ψίχουλα που τους ρίχνουν το πλήθος των επισκεπτών.

Μια ματιά γύρω από την πλατεία. Εντύπωση κάνει το περίεργο ρολόι, το οποίο λειτουργεί από το 1490 πάνω στο οποίο δύο τεραστίου αναστήματος μαύροι από χάλκο, με μια σφύρα ο καθένας εις τα χέρια χτυπούν την ώρα του γιγαντιαίου κώδωνος.

Επίσης εις την πλατεία του Αγίου Μάρκου, είναι το Δουκικό Ανάκτορο, έδρα των Δόγηδων της Βενετίας. Μένει κατάπληκτος κανείς από τον πλούτο, την μεγαλοπρέπεια και την διακόσμηση του ανακτόρου τούτου. Ένα πράγμα ασήμαντο, ίσως ελκύει την προσοχή του επισκέπτη. Εις ένα τοίχο κάποιου διαδρόμου υπάρχει μια σχισμή, όμοια με εκείνες των γραμματοκιβωτίων και φέρει επάνω την επιγραφή «BOCCA DEL LEONE» (στόμα του λέοντος).

Εκεί έριχναν ανώνυμες καταγγελίες, εναντίον προσώπων τα οποία υποπτεύοντο ότι διέκειντο εχθρικά προς το καθεστώς της δημοκρατίας. Πολλές φορές βεβαίως κατηγγέλλοντο και άνθρωποι αθώοι. Ήσαν όμως, τόσο καχύποπτοι οι δόγηδες και εφοβούντο, τόσο πολύ τις ανατρεπτικές ενέργειες, ώστε κανείς από τους καταγγελομένους δεν εγλύτωνε. Ύστερα από μια πρόχειρη δίκη ή κατεδικάζετο εις θάνατον, ή ερρίχνετο, για να σαπίσει στις περίφημες υγρές φυλακές της Βενετίας.

Παραπλεύρως του ανακτόρου των Δόγηδων, είναι αι μεσαιωνικά φυλακιά, αι οποίαι συνδέονται με το ανάκτορο από την περιβόητο «Γέφυρα των Στεναγμών». Στην γέφυρα αυτή, η οποία συνδέει την αίθουσα του δικαστηρίου με τας φυλακάς, εδόθη το όνομα αυτό, διότι όσοι κατεδικάζοντο και μετέβαινον από το δικαστή, --

εις το κτίριον των φυλακών, αναστέναζον βλέποντος δια τελευταίαν φοράν τον ήλιον, από τα μικρά ανοίγματα της κλειστής απ' όλα τα μέρη γεφύρας. Διότι ήσαν τέτοιες αι συνθήκαι διαβιώσεως μέσα εις τας φυλακάς, ώστε ελάχιστοι κατόρθωσαν να εκτελέσουν την ποινήν των και να βγουν και να επαναντικρύσουν το φως του ήλιου.

Επί της πλατείας επίσης ευρίσκεται το παλαιόν ανάκτορον των επιτρόπων του ναού, η παλαιά Βιβλιοθήκη και ο φερώνυμος ναός του Αγίου Μάρκου. Είναι βυζαντινού ρυθμού, με πέντε τρούλους, των οποίων η εσωτερική επιφάνεια σκεπάζεται από ωραιότατες ψηφιδωτές εικόνες, σε φόντο χρυσαφένιο, καμωμένο από απόφιο χρυσάφι. Εις δε το υπόγειον του ναού υπάρχει ο τάφος του Αγίου Μάρκου και ο «Θησαυρός» όπως λέγεται, του Αγίου, αποτελούμενος από διάφορα πολύτιμα αφιερώματα. Εις την πρόσοψιν

του ναού είναι τοποθετημένα τέσσερα χάλκινα άλογα, τα οποία οι Ενετοί μετέφεραν από το Ιπποδρόμιο της Κωνσταντινουπόλεως, όταν έλαβον μέρος μαζί με τους άλλους σταυροφόρους εις την ερήμωσιν και λεηλασίαν της πόλεως κατά την άλωσίν της από τους Φράγκους του 1094.

Προχωρώντας για την επιστροφή στην αφετηρία, μας σκίρτησε η καρδιά μας βλέποντας από την απέναντι πλευρά του καναλιού να κυματίζει η γαλανόλευκη σημαία μας. Ήταν το προξενείο της Ελλάδος μας το οποίον στεγάζεται σε παλαιόν μέγαρον ελληνικής οικογενείας. Πολλοί διαπρεπείς Έλληνες σοφοί edίδαξαν κατά καιρούς εις το ιδρυθέν το 1593 ελληνικόν γυμνάσιον, όπου εμορφώθησαν χιλιάδες νέοι Έλληνες. Ευκατάστατες επίσης οικογένειες ήρθαν από την Κωνσταντινούπολη λόγω της διαλυθείσης Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, όπου έκτισαν και τον αξιόλογον και ιστορικό ναό του Αγίου Γεωργίου, κι έτσι εδημιουργήθη μια σεβαστή ελληνική παροικία.

Αυτά τα τελευταία ξύπνησαν μέσα μας, την νοσταλγία για την αγαπημένη μας πατρίδα, η οποία δεν υστερεί ούτε στις αρχαιότητες, ούτε στο σύγχρονο πολιτισμό και την εξέλιξη από τις άλλες χώρες της Ευρώπης. Επιθυμήσαμε πλέον το γυρισμό μας στο χώρα εκείνο, το οποίο ύμνησαν και αγάπησαν δικοί μας και ξένοι, ποιηταί και συγγραφείς για τον ηρωισμό των προγόνων μας, που πρώτοι διέδωσαν τα πρώτα γράμματα τις τέχνες και τον πολιτισμό σ' όλο τον κόσμο.

ΒΙΤΤΗ Κ. (Ε' ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ)

ΕΔΩ ΑΜΠΕΤΕΙΟΣ

Με το τέλος των εξετάσεων και την έκδοσιν των αποτελεσμάτων οι μελετηροί ημείφθησαν και οι αδύνατοι υπεσχέθησαν περισσότεραν μελέτην δια το Β' εξάμηνον. Τους ευχόμεθα καλή δουλειά και οπωσδήποτε καλήν επιτυχίαν.

Την Παρασκευήν 16-2-1962 έγιναν αι εκλογαί δια την ανάδειξιν του νέου Δ.Σ. της Κοινοότητός μας δια το Β' εξάμηνον. Αι εκλογαί έγιναν εν πλήρει τάξει και νομιμότητι, εξελέγησαν δε οι Καμπίσης Σ., Καμπίσης Δ., Παπαδόπουλος Λ., Δαβάκος Χ., Αρβανιτίδης Χ., Σπύρου Α., Καμινέλης Π., Καρκασίνας Ζ., Στριφτόπουλος Ε., Παπασάββας, Αττικίουζέλ, Πολλάτος. Κατόπιν δε μυστικής ψηφοφορίας εξελέγησαν

Πρόεδρος: Καμπίσης Σ., Αντιπρόεδρος: Αρβανιτίδης Χ., Ταμίας Σταύρου Α., Καλλιτεχνικής επιτροπής: Δαβάκος Χ., Πνευματικής επιτροπής: Καμινέλης Λ., Επιτροπής Κάδμου: Αττικίουζέλ, Αθλητικά: Καμπίσης Α.

Χαρακτηριστικόν του νέου Δ.Σ. είναι ότι εδόθησαν αι τρεις ανώτεραι θέσεις αυτού εις τα τρία τμήματα ήτοι: η προεδρεία εις το Κλασσικόν, η αντιπροεδρεία εις το Εμπορικόν και η Γ. Γραμματεία εις το Πρακτικόν. Εις το νέο Δ.Σ. ευχόμεθα ολοψύχως επιτυχίαν εις τους σκοπούς του και είμεθα βέβαιοι δι' αυτήν εφ' όσον συμπαρασταθούν και βοηθήσουν όλα τα μέλη της Κοινοότητός μας.

Στις 30 Ιανουαρίου, των Τριών Ιεραρχών, ετελέσθη στον Πατριαρχικό Ναό του Αγίου Νικολάου το καθιερωμένον μνημόσυνον των αοιδίμων Ιδρυτών της Σχολής μας αδελφών Αμπέτ κατά το οποίον παρευρέθησαν οι μαθηταί όλων των τάξεων με τους καθηγητάς και διδασκάλους των και αντιπροσωπεύει από τα άλλα Σχολεία καθώς και πλήθος κόσμου. Εκ μέρους της Σχολής εξεφώνησε επιμνημόσυνον λόγον ο καθηγητής μας φιλόλογος κ. Β. Λιούρης, εκ μέρους δε των μαθητών ο τελειόφοιτος Σπάρταλης.

Την Δευτέραν 26-2-62, ημέραν της εορτής του Αγίου Πορφύριου, εόρταζε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Σιναίου κ.κ. Πορφύριος, η Σχολή μας, ήργησε και όλοι οι μαθηταί με τον Διευθυντήν των και τους Καθηγητάς των

προσήλθον εις την εκκλησίαν της Αγίας Αικατερίνης όπου ετελέσθη δοξολογία. Μετά το πέρας της Δοξολογίας όλοι οι μαθηταί και οι παριστάμενοι ευχήθησαν και συνεχάρησαν τον Αρχιεπίσκοπον κατόπιν δε προσφέρθησαν οι πατροπαράδοτοι λουκουμάδες, γλυκίσματα και αναψυκτικά. Από δύο μηνών η Αμπέτειος και όλοι οι μαθηταί αυτής έχουν στερηθή από τον πνευματικόν αυτών πατέρα και διδάσκαλον τον υποδιευθυντή της Σχολής πατέρα Γρηγόριον, ο οποίος νοσηλεύεται εις το ελληνικόν νοσοκομείον, ευχόμεθα δε από την στήλην αυτήν ταχείαν ανάρρωσιν δια να τον ίδωμεν και πάλιν ανάμεσά μας.

Εις τας 24-2-62 έλαβεν χώραν εις τας 5.30 μ.μ. το διοργανωθέν υπό των μαθητών του Γυμνασίου Γαλλικόν Μουσικόν, Πνευματικόν και Ψυχαγωγικόν απόγευμα.

Η επιτυχία του υπήρξε πλήρη, συγχαρητήρια δε πρέπουν εις τον εμψυχωτήν κάθε καλής εκδηλώσεως Διευθυντήν μας κ. Θ. Κονά, καθώς και εις τους διοργανωτάς του ακαμάτους καθηγητάς κ.κ. Ν. Κουζούπην, Ξαντορινίου Δ., επίσης από της στήλης αυτής ευχαριστούμεν τον καθηγητήν μας κ. Κώτην ο οποίος αποθανάτισε όλας τας λεπτομερείας της εορτής με ωραιότατες πράγματι φωτογραφίες. Λεπτομερείας της εκδηλώσεως παρέχομεν εις ειδικά άρθρα.

Σχεδιάζεται δια το Πάσχα προς μεγάλην χαράν των μαθητών των τριών ανωτέρων τάξεων Γυμνασίου και Εμπορικού η ετησία πολήμερος εκδρομή της Σχολής μας η οποία θα γίνη εφέτος εις την Μονήν της Αγίας Αικατερίνης εις το Όρος Σινά.

Προετοιμάζεται ακόμη δια την 25^{ην} Μαρτίου διδασκαλία από σκηνής του ωραίου Κυπριακού Έπους του Β. Μιχαηλίδη «Η Κύπρος την 9^{ην} Ιουλίου 1891» κατά δραματοποίησιν της Α.Ε. του πρεσβευτού της Κύπρου Δρ. Χατζηιωάννου. Το έργον αυτό έχει μεταφέρει εις στίχους κοινής ελληνικής δημοτικής και διδάσκει ο φιλόλογος καθηγητής μας κ. Ι. Κωνσταντόπουλος.

Γεώργιος Πάντος
(Στ' Κλασσικού)

ΚΑΛΟΣ
1962

Έδω ΑΜΠΕΤΕΙΟΣ

Η εκδρομή μας εις την ιεράν πόλιν της Ιερουσαλήμ

Δεκάτη έκτη Μαρτίου.
Είναι μια γλυκιά και
λαμπρή ημέρα. Ωρα 8 και
30' το πρωί.

Ένας δυνατός θόρυβος
ακούγεται και σε λίγο
βρισκόμαστε στον αέρα όλοι
μαζί, μέσα σ' ένα κυλινδρικό
χώρο, πετώντας προς την
ιεράν πόλιν της Ιερουσαλήμ.
Η χαρά είναι ζωγραφισμένη
στά πρόσωπα όλων, δια
διαφόρους λόγους. Αλλά
κυρίως για έναν. Το ότι θα
επισκεφθούμε και θα
προσκυνήσουμε τα ιερά
χώματα, εις τα οποία, έζησε,
θαυματούργησε, απέθανε και
ανεστήθη ο βασιλεύς των
βασιλέων.

Αλλά ας αφήσουμε την όλη
διαδρομή μεταξύ Αιγύπτου
Ιορδανίας, και τας σκέψεις του
καθενός και ας έλθουμε εις
την έξοδον του μικρού
αεροδρομίου της Ιερουσαλήμ.

Με την πρώτη ματιά μας καταλαμβάνει μια
γοητεία κι ένας θαυμασμός γι' αυτήν την χώρα.
Το πράσινο είναι σκορπισμένο παντού. Τα
πελώρια βουνά σφιχταγκαλιασμένα μεταξύ των
και βαμμένα με τα διάφορα χρώματα των
λουλουδιών δημιουργούν ένα μαγευτικότατο
τοπίο. Όλοι έχουμε απολιθωθεί παρατηρώντας
αυτήν τη θέα.

Τ' αυτοκίνητα μικροσκοπικά
όπως φαίνονται τρέχουν στους
γυαλιστερούς δρόμους
κρυμμένα πίσω απ' τα βουνά
σαν μυμήγκια που μπαίνουν
στην φωλιά τους.

Μια φωνή όμως έρχεται να μας
χαλάσει την απόλαυση των
αντικρυσμάτων μας. Είναι η
προστακτική συγχρόνως όμως
αρχίζει και η περιοδεία μας εις
την αρχαίαν πόλιν, που είναι
περιτριγυρισμένη με τείχος.
Το αυτοκίνητό μας γλιστρά
πάνω στην άσφαλτο για να μας
πάει στον προορισμό μας, όσον
το δυνατόν γρηγορότερα.
Έτσι γρήγορα όμως
γλίστρησαν κι αυτές οι
λιγοστές αλλά αξέχαστες
μέρες που περάσαμε όλοι μαζί
με μια ψυχή κι ένα σκοπό.
Κανένα στόμα και καμιά πένα
δε μπόρεσε μα και ούτε θα
μπορέσει να περιγράψει τα
μέρη που είδαμε με ακρίβεια.

Είναι πραγματικά πανοραμικά αι θέαι τας οποίας
αντικρίσαμε.

Αλλά ας έρθουμε στο θέμα, να τα δούμε για λίγο
γραμμένα στο χαρτί κι ύστερα με την σκέψιν
μας να μεταφερθούμε εκεί μακριά.

Ποια απ' τα μέρη θα ηδύνατο να θεωρηθή ως
ανώτερον άλλου κατόπιν συγκρίσεως;
Μήπως ο θαυμάσιος Ναός της Αναστάσεως, εις

Για να έχετε γρήγορη ενημέρωση παρακαλούμε στείλτε μας στο
info@ambetios.gr

ονοματεπώνυμο και e-mail δικό σας ή κάποιου μέλους της οικογένεια σας

τον οποίον υπάρχουν απερίγραπτης αξίας μεγαλεία της Θρησκείας μας, όπως ο Φρικτός Γολγοθάς, ο Πανάγιος Τάφος και ο τόπος εις τον οποίον ευρέθη ο Τίμιος Σταυρός; Μήπως ο Κήπος της Γεσθημανής, εις τον οποίον προσήχθετο ο Κύριος Ημών Ιησούς Χριστός; Ο καθολικός Ναός εις τον οποίον υπάρχει ο τόπος όπου ο Ιούδας πρόδωσε τον διδάσκαλόν του; Ο Ναός της Βηθλεέμ όπου ακόμη σώζεται η Φάτνη του Θείου Βρέφους; Ο Ιορδάνης ποταμός, πλησίον του οποίου έζησε και κήρυξε ο Πρόδρομος, καθώς δε και εβαπτίσθη ο μόνος αναμάρτητος; Ο τάφος της Υπεραγίας Θεοτόκου; Το πηγάδι του Ιακώβ το οποίον σώζεται όπως ήτο ακριβώς πρό δύο χιλιάδων περίπου ετών όπου συναντήθηκε ο Ιησούς μετά της Σαμαρείτιδος; Ο τόπος της Συναντήσεως του Ιησού μετά της αδελφής του Λαζάρου; Το πραιτώριον εις το οποίον εδικάσθη και εφυλακίσθη επ' ολίγον ο Ιησούς και εις το οποίον σώζεται και η φυλακή του Βαραβά; Η οδός του Μαρτυρίου; Το παλάτι του Ηρώδου όπου εχόρευε η Σαλώμη; Το Σαραντάριον όρος όπου υπέστη την δοκιμασίαν ο Κύριος Ημών Ιησούς Χριστός; Αληθώς δεν είναι δυνατόν όσον άπιστος και να είναι κανείς να μην συγκινηθή και να μην δακρύσει αντικρίζοντας τα άγια χώματα, τα τρισευτυχισμένα αυτά άψυχα μικρά πετραδάκια που πριν από αιώνες είχαν μπορέσει να νιώσουν

το ανάλαφρο πάτημα του Θεανθρώπου και Σωτήρος ημών Ιησού Χριστού.

Δεν είναι όμως μόνο αυτά τα μέρη τα οποία μας έθελξαν. Είναι και αι εκδρομαί. Από πόλη σε πόλη και από χωριό σε χωριό.

Σε πραγματικούς κολοσσούς ανεβαίναμε και τους διασχίζαμε με τ' αυτοκίνητο και κάτω μας απλώνονταν οι πεδιάδες και τα μικρότερα όρη, είτε και πόλεις.

Κι εμείς σαν να είμαστε οι Θεοί του Ολύμπου καμαρώναμε κοιτάζοντας κάτω τους απότομους γκρεμούς. Απ' τις πόλεις επισκεφθήκαμε την Σαμάρεια, Νεάπολιν, Βισθανία κι άλλες, εκείνο όμως το μέρος που από πριν μας κρατούσε σε αγωνία ήτο η νεκρά θάλασσα.

Ήσυχη μας απεδέχθη. Γρήγορα όμως μας έδωσε να καταλάβουμε πως κι αυτή είναι σαν τις άλλες φιλενάδες της και χειρότερη. Κι αυτό όταν πήγαμε να δοκιμάσουμε την γεύσιν της, από περιέργεια. Μας έκαψε κυριολεκτικώς το στόμα. Όσο όμως κάθομαι και γράφω τόσο και μια στενοχώρια με καταλαμβάνει η καρδιά μου κτυπά γρήγορα και μια νοσταλγία μου ταράζει το μυαλό. Να γυρίσω πίσω εκεί ξανά. Και να μείνω για πάντα. Έτσι που α μην ξανακούσω τον κρότο του αεροπλάνου, που θα σηκώνεται αφήνοντας όμως πίσω του την αλησμόνητη Ιερουσαλήμ.

Μπονοβίας Νικόλαος
(Α' Κλασσικού)

ΚΑΛΜΟΣ
1973

ΤΡΕΙΣ ΜΕΡΕΣ ΣΤΗ ΡΩΜΗ

«Ο υδέν κακόν αμιγές καλού» έλεγαν οι αρχαίοι. Έτσι ο πόλεμος στην Κύπρο κι η έλλειψις αεροπορικής συγκοινωνίας Βεγγάζης- Αθηνών μας έφερε ένα πρωί εμένα και την οικογένειά μου στο αεροδρόμιο της Ρώμης το Φιουμιτσίνο. Πήρε το όνομά του από την περιοχή Φιουμιτσίνο, στα περίχωρα της Ρώμης.

Το αεροδρόμιο μεγάλο σύγχρονο, εσωτερικά είναι ντυμένο όλο μέταλλο. Εξέδρες, με αυτόματο κυλιόμενο για μεταφορά αποσκευών βρίσκονται κατά διαστήματα κατά μήκος του εσωτερικού χώρου, και πάνω από κάθε εξέδρα είναι γραμμένο το όνομα της χώρας από όπου έχουν φθάσει οι αποσκευές.

Έτσι ήσυχα και με τάξη παίρνουμε τις αποσκευές μας, περνάμε τον τελωνειακό έλεγχο και νάμαστε στο ταξί προς την αιώνια πόλη. Ο δρόμος φαρδύς, άνετος, καθαρός μας οδηγεί μέσα από τα παλιά τείχη της πόλεως, από ανίδεις, μνημεία, γέφυρες πάνω στον Τίβερη κι

εκκλησίες στο κέντρο της πόλεως και μας μεταφέρει στο ξενοδοχείο.

Το ίδιο απόγευμα επισκεφθήκαμε το μνημείο Βίκτωρ Εμμανουήλ που ήταν τελευταίος Βασιλεύς της Ιταλίας πριν τον δικτάτορα Μουσολίνι. Είναι ένα πανύψηλο μνημείο σε ημικύκλιο σχήμα, στολισμένο με αγάλματα, εξώστες κολόνες. Εδώ βρίσκεται και το μνημείο του αγνώστου στρατιώτου. Θα ανεβήκαμε γύρω στα 30 μέτρα ύψος και από τον ψηλότερο εξώστη θαυμάσαμε την γύρω περιοχή. Εμπρός μας η πλατεία της Βενετίας (PIAZZA VENEZIA) γεμάτη αυτοκίνητα, κόσμο, κεντράκια. Και πιο μακριά στο τέλος του δρόμου το κολοσσιαίο. Το βράδυ πήγαμε στην πλατεία Τρέβε όπου και το ζακουστό «Φοντάνα ντι Φρέβι». Εδώ πρωί κα βράδυ είναι γεμάτο κόσμο και τουρίστες. Είναι μια μικρή κυκλική πλατεία κατεβαίνεις τρία-τέσσερα σκαλοπάτια και φτάνεις στο συγκρότημα από αγάλματα και συντριβανάκια. Τριγύρω στην πλατεία καταστήματα, εστιατόρια,

πιτσαρίες.

Υπάρχει έθιμο εδώ να ρίχνουν κέρματα στο σιντριβάνι κάνοντας μια ευχή, κι αν έστω δεν πραγματοποιηθεί η ευχή οπωσδήποτε όποιος ρίξει κέρμα στην Φοντάνα ξαναγυρίζει στη Ρώμη μια μέρα.

Την άλλη μέρα επισκεφθήκαμε το Κολοσσαίο είναι ο Ιππόδρομος που έκτισαν οι Ρωμαίοι αυτοκράτορες για να διασκεδάσουν τον λαό με διάφορα θέματα. Αργότερα εκεί πέθαναν με μαρτυρικό θάνατο χιλιάδες Χριστιανοί. Τριγύρω κερκίδες και τα θεωρεία των αυτοκρατόρων και κάτω η πλατεία όπου υπάρχει ακόμη ένας ξύλινος σταυρός. Από τις υπόγειες στοές θαρρείς κι ακούγονται ακόμη ο φωνές αυτών που μαρτύρησαν για την πίστη τους στον γλυκό Ιησού. Φύγαμε από εκεί για να πάρουμε το λεωφορείο που θα μας πήγαινε στο Βατικανό όπου είναι η έδρα του Πάπα, του αρχηγού της Καθολικής Εκκλησίας. Εκεί τι να πρωτοθαυμάσεις την απέραντη πλατεία του Αγίου Πέτρου με τα τέσσερα συντριβάνια και τον πανύψηλο στύλο στο κέντρο, την εκκλησία του Αγίου Πέτρου που παρόμοια δεν έχω ξαναδεί. Θα πρέπει να έχει διακόσια μέτρα μήκος και 130 ύψος ο θόλος, η εσωτερική διακόσμηση είναι πραγματικό έργο τέχνης, σκαλισμάτα σε ξύλο, σε μάρμαρο, καντήλια, ασημένια μανουάλια. Αισθάνεσαι δέος μέσα σε τόση ομορφιά, τόσο τέχνη. Μέσα στην εκκλησία υπάρχει και το περίφημο γλυπτό του Μιχαήλ Άγγελου το ΠΙΕΤΑ δηλ. (μητρική αφοσίωσις και αγάπη) παριστάνει την Παναγία με το άγιο σώμα του θανόντος Χριστού στην αγκαλιά της.

Επίσης το μουσείο του Βατικανό είναι γεμάτο από ανεκτίμητους θησαυρούς, παμπάλαια ευαγγέλια, χρυσά κα αδαμαντοποίκιλτα γραμμένα με το χέρι. Κεντήματα που σκεπάζουν τους τοίχους με παραστάσεις από την ζωή του Χριστού ή διαφόρων Παπών, δισκοπότηρα δακτυλίδια, με την σφραγίδα των Παπών. Το μουσείο δεν θα έφθανε ούτε μια εβδομάδας για να το επισκεφθεί κανείς λεπτομερώς.

Κι ανάμεσα σε αυτά τα καλλιτεχνήματα το πιο

πολύτιμο είναι η CAPELLA SISTINA το παρεκλήσι που έχει ζωγραφίσει μαζί με τους άλλους καλλιτέχνες ο Μιχαήλ Άγγελος. Οι τουρίστες θαυμάζουν ώρες τους πολύτιμους πίνακες.

Η δημιουργία του κόσμου εις τον εσωτερικό θόλο. Γύρω- γύρω σκηνές από την Παλαιά και Καινή Διαθήκη και στον τοίχο του ιερού η Δευτέρα παρουσία.

Φύγαμε από το Βατικανό συγκινημένοι από τις τόσες ομορφιές.

Την Τρίτη μέρα από την πλατεία Ισπανίας Πιάτσα ντε Σπάνια πηγαίνουμε σε μια άλλη γραφική πλατεία με σιντριβάνι. Ανεβαίνουμε μια επιβλητική σκάλα με πλατιά φαρδιά σκαλοπάτια και δεξιά κι αριστερά διάφοροι καλλιτέχνες έχουν απλώσει τα έργα τους κοντά σε πρασινάδες.

Από εκεί επάνω περάσαμε εμπρός από την εκκλησία της Αγίας Τριάδος και πάλι ανηφορικά προς τον κήπο και την Βίλια Μποργέζε. Είναι ένας απέραντος κήπος με δένδρα λουλουδία, αναρριχητικά φυτά και μέσα σ' αυτόν η Βίλλα που μοιάζει σαν πραγματικός Πύργος του συζύγου της αδελφής του Μεγάλου Ναπολέοντος. Σήμερα είναι μουσείο. Μέσα από τον κήπο περνά αυτοκινητόδρομος. Και στο πιο ψηλό του σημείο υπάρχει ένας μεγάλος ηλιόλουστος εξώστης, γύρω του λουλουδία.

Από εκεί ρίχνουμε την τελευταία ματιά στην Ρώμη κάτω. Στα πόδια μας η πλατεία του Λαού (Πιάτσα ντελ Πόπολο), στο κέντρο της πλατείας ένας οβελίσκος με ιερογλυφική που ποιος ξέρει ποιος αυτοκράτορας έφερε από την Αίγυπτο. Και η Ρώμη απλώνεται με τις κόκκινες στέγες της, τις πλατείες, τα συντριβάνια, τις βρυσούλες με το δροσερό νερό με τις ανηφοριές και τα σκαλοπάτια της τα' αρχαία μνημεία, τ' αγάλματα κα τον Τίβερη.

Τσάο Ρώμη, γεια σου.

ΙΩΑΝΝΑ ΡΑΪΣΗ
Ε' ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ

«Ενδείξεις γεωφυσικών καταστροφών εις την μεγάλη πόλη της Αλεξανδρείας»

Αποσπασματική επιλογή από την έρευνα του
Δρα Χρήστου Ζερεφού
Μέρος Α'

Η μεγάλη πόλη της Αλεξανδρείας, μετά την κατάληψή της από τον Amr-Ibn-Al-As το 642 μ.Χ., ακολούθησε πορεία πολύπλοκη μέχρι τον αφανισμό της. Η πόλη αυτή υπέστη, εκτός από την κατάκτηση, και σημαντικές καταστροφές από περιβαλλοντικά και γεωλογικά φαινόμενα. Χαρακτηριστικές ενδείξεις περί αυτών προκύπτουν από τα κείμενα των Αράβων ιστορικών και περιηγητών που έγραψαν από τον 8ο μέχρι και τον 15ο αιώνα σχετικά με τις εντυπώσεις τους από την επίσκεψή τους στην Αλεξανδρεία. Κύριοι συγγραφείς μεταξύ αυτών είναι ο Ibn Abdel Hakam, ο οποίος έγραψε μεταξύ του 8ου και του 9ου αιώνα μ.Χ. το έργο «Futuh Misr» (Κατακτήσεις της Αιγύπτου). Ο Abdel Hakam προέρχεται από την περιοχή του σημερινού παλαιού Καΐρου, δηλ. από το Αλ-Φουστάτ(Φοσσάτον). Ο επόμενος περιηγητής, ιστορικός και γεωγράφος είναι ο Al-Mas'udi (Αλ-Μασούντι), ο οποίος έγραψε μεταξύ του 9ου και του 10ου αιώνα μ.Χ. το περίφημο βιβλίο "Mourouj Al-Dhahab" (Μουρούτζ Αλ-Δάχαμπ = Λιβάδια Χρυσ αφένιας Γνώσης ή Χρυσάφενιοι Λειμώνες). Τον 11ο αιώνα κυρίαρχο έργο είναι εκείνο του Al Baghdadi, συμπατριώτη του Al-Mas'udi. Ο Al-Baghdadi επισκέφθηκε την Αλεξανδρεία την εποχή του Saladin. Το 12ο αιώνα έχουμε τον Ibn Jouba'ir, προερχόμενο από την Ανδαλουσία, ο οποίος έγραψε το έργο «Al-Rihla[tu]» (Αλ-Ρίχλα[του]) (Το Ταξίδι). Ανάλογο έργο και μάλιστα πολύτομο έγραψε ο Ibn Ibn Battutah (Ιμπν Μπαττούτα), μεταξύ του 13ου και του 14ου αιώνα, ο οποίος αναφέρεται και στην εξαιρετική καταστροφή της πόλης το 13ο αιώνα. Τον 14ο αιώνα, ο Al Makrizi επίσης στο τρίτομο έργο του «Al-Khitab» (Αλ-Χίτατ=Τα Σχέδια των Πόλεων και οι Κτήτορές τους) περιγράφει τη γνώση που υπήρχε στην εποχή του, αναφέρεται δε και στην παλαιότερη εξαιρετική καταστροφή της Αλεξανδρείας τον 3ο αιώνα μ.Χ. από σεισμό και παλιρροϊκό κύμα. Τέλος, ο Al-Asyuti (Αλ-Ασουτί) έγραψε επίσης και ταξιδιωτική γεωγραφική πραγματεία, αναφερόμενος και ειδικότερα στους σεισμούς που έπληξαν τη Μ. Ανατολή. Ο 15ος -16ος αιώνας ουσιαστικά σηματοδοτεί την έναρξη του σκοταδιστικού Μεσαίωνα που επέβηλε η εξελισσόμενη Οθωμανική Αυτοκρατορία στην Μέση και Έγγυς Ανατολή και το τέλος του Μεσαίωνα για τη Δύση, η οποία ουσιαστικά αναγεννήθηκε με ό,τι

Εικόνα 1: Φωτογραφία του φαινομένου της
κατολίσθησης στη στεριά

περιεσώθη κυρίως από την αρχαία ελληνική πραγματεία.

Μελετώντας τους κυρίους αυτούς Άραβες χρονικογράφους, περιηγητές και συγγραφείς, είναι προφανές ότι μέχρι τουλάχιστον το 10ο αιώνα η Αλεξανδρεία διατήρησε τη λαμπρότητά της, αν και υπέστη αλλαγές σημαντικές από τις παρεμβάσεις των Αράβων κατακτητών. Άλλωστε, περί της λαμπρότητας των κτιρίων της Αλεξανδρείας μας αναφέρει ο γεωγράφος Στράβων αλλά και πολλοί άλλοι επισκέπτες της λαμπρής αυτής πόλεως καθώς και άλλοι Έλληνες και Ρωμαίοι περιηγητές και επισκέπτες της Αλεξανδρινής Ελλάδος. Θα αρχίσω από την περιγραφή του κατακτητή της Αλεξανδρείας Amr-Ibn-Al-'As. Το 642 μ. Χ. ο Amr-Ibn- Al-As έστειλε επιστολή στο Χαλίφη της Μεδίνα, Ομαρ Ιμπν Αλ-Χατιάμπ (634-644 μ. Χ.), στην οποία αναφέρει ότι κατέκτησε «μία πόλη με 4.000 θέατρα, 4.000 κήπους (μον-να), 4.000 λουτρά, 400 κέντρα διασκέδασης και 12.000 μπακάλικά. Είχε λαμπερά μαρμάρινα κτίρια που ανακλούσαν τόσο πολύ το φως που τύφλωνε τους κατακτητές αλλά και μπορούσε κανείς να δει το βράδυ με ελάχιστο φωτισμό». Βρήκε 200.000 Έλληνες (ρούμι) που έφυγαν με τα πλοία μετά την κατάκτησή της και τη συνθηκολόγηση με τη

Βυζαντινή Αυτοκρατορία, ενώ καταγράφηκαν άλλοι 600.000, εκτός των γυναικόπαιδων, που αιχμαλωτίστηκαν από τους Άραβες. Τριακόσια πενήντα χρόνια αργότερα ο Al Muqaddisi, το έτος 1000 μ.Χ., στον «Οδηγό για την Αλεξάνδρεια» γράφει: «Al-Iskandariyya (Η Αλεξάνδρεια) είναι μια απολαυστική πόλη στις ακτές της Bahr el Rumi (Αλ-Μπαχρ Αλ-Ρούμι=θάλασσα των Ελλήνων). Διοικείται από ένα απόρθητο φρούριο, είναι μια διαπρεπής πόλη, με μια αξιολόγη ομάδα ευπόληπτων και ευσεβών πολιτών. Το πόσιμο νερό των κατοίκων προέρχεται από το Νείλο, που φθάνει σε αυτούς την περίοδο των πλημμυρών μέσω υδραγωγείου που γεμίζει τις δεξαμενές τους Η πόλη ιδρύθηκε από τον Dhu al-Qarnayn (Δικέρατο) (Μέγα Αλέξανδρο) και έχει πράγματι αξιοθαύμαστη ακρόπολη Ο Φάρος της Αλεξάνδρειας έχει σταθερά τα θεμέλιά του σε μία χερσόνησο και μπορεί να τον προσεγγίσει κανείς από έναν στενό δρόμο. Οι βάσεις του έχουν τεθεί γερά σε έναν βράχο και το νερό ανεβαίνει στο φάρο από τη δυτική πλευρά. Το ίδιο ισχύει και για το οχυρό της πόλης εκτός από το ότι ο φάρος είναι στη χερσόνησο στην οποία υπάρχουν 300 κτίρια, σε κάποια από τα οποία μόνο α mounted ιππείς μπορεί να πάει. Μπορεί να πάει σε όλα χρησιμοποιώντας ένα σύνθημα. Ο φάρος βρίσκεται σε ανώτερο επίπεδο από όλες τις πόλεις κατά μήκος της ακτής και λέγεται ότι χρησιμοποιούνταν ένας καθρέφτης εκεί, από τον οποίο μπορούσαν να δουν κάθε πλοίο που έφτανε από τις ακτές ή που πλησίαζε σε όλη τη θάλασσα/από κάθε σημείο της θάλασσας. Ένας φρουρός το παρακολουθούσε μέρα και νύχτα και μόλις έβλεπε κάποιο πλοίο, ενημέρωνε το διοικητή, ο οποίος έστελνε τα πουλιά που πηγαίνανε στην ακτή ώστε να είναι σε ετοιμότητα».

Πού πήγαν όμως τα περίφημα ανάκτορα των Πτολεμαίων; Πού πήγε ο Φάρος της Αλεξάνδρειας; Πού πήγε ο μικρός Φάρος; Η Βιβλιοθήκη; Το Μουσείο; Το Σήμα; Τα 400 θέατρα; Που πήγαν οι εκατοντάδες κίονες που σημάδευαν την Οδό της Κανώπου και όλα τα υπέρλαμπρα κτίρια και οι επαύλεις τις οποίες περιγράφουν οι αρχαίοι Έλληνες και Ρωμαίοι περιηγητές με τρόπο ορθότερο και λεπτομερέστερο από την περιγραφή των Αράβων περιηγητών. Ο περίφημος Chateaubriand, στις αρχές του 19ου αιώνα, αναφέρει ότι τα μόνα ιστορικά κτίσματα που βλέπει κανείς πλησιάζοντας την Αλεξάνδρεια είναι η Στήλη του Διοκλητιανού (εσφαλμένα γνωστή ως «Στήλη του Πομπηίου») και οι οβελίσκοι (βελόνες) της Κλεοπάτρας. Γράφει δε ο ίδιος για το τοπίο που συνάντησε πλησιάζοντας την ακτή: «Στις 20 Οκτωβρίου, στις 5 το πρωί, παρατήρησα πάνω από την πράσινη και αναστατωμένη επιφάνεια της θάλασσας, μια

αφρίζουσα γραμμή, πέρα από την οποία τα νερά ήσαν ωχρά και ατάραχα. Ο καπετάνιος ήρθε και ακουμπώντας με στον ώμο, είπε στα Φράγκικα, "Niloi!". Δεν πέρασε πολύ ώρα πριν εισέλθουμε στο διάσημο ποταμό, το νερό του οποίου δοκίμασα και βρήκα πολύ αλμυρό. Κάποιες φοινικιές και ένας μινάρές υπέδειξαν ότι πλησιάζουμε στη Rosetta [η σημερινή πόλη Ρασσίντ/Rashid, αλλά η περιοχή αυτή δεν ήταν ακόμα ορατή. Η ακτή μοιάζει με τις σαβάνες της Florida: είναι εντελώς διαφορετική από αυτές της Ελλάδας ή της Συρίας και αντιλαμβάνεται κανείς έντονα την επίδραση του τροπικού ορίζοντα. Στη συνέχεια ανακαλύψαμε κάτω από τις κορυφές των φοινίκων μια γραμμή άμμου που διέτρεχε το ακρωτήριο του Aboukir, το οποίο έπρεπε να διασχίσουμε στο δρόμο μας για την Αλεξάνδρεια. Τότε ακριβώς συναντήσαμε την είσοδο του Νείλου στη Rosetta και πηγαίναμε παράλληλα με το Boghaz. Το νερό του ποταμού στο μέρος αυτό είναι κόκκινο, σχεδόν βιολετί και έχει το χρώμα που έχει ένα έλος το φθινόπωρο. Η πλημμύρα του Νείλου είχε ήδη τελειώσει και ο ποταμός είχε αρχίσει να υποχωρεί από πριν». Η Fanny Pratt, στο έργο της "Passing through Egypt" γράφει το 1843: «Δεν μοιάζει με καμία από τις χώρες που έχω δει. Είναι πολύ καφέ και επίπεδη. Η Στήλη του Πομπηίου στέκεται απομονωμένη και τη βλέπει αμέσως όποιος εισέρχεται στο λιμάνι, επίσης τα Ανάκτορα του Mohammed Ali, βιοτεχνίες, το ναυπηγείο και κάποιοι ανεμόμυλοι, δώδεκα σε μία ομάδα Η Αλεξάνδρεια δεν είναι παρά μια πόλη ερειπίων, με εξαίρεση τα κτίρια του Pasha που έχουν ανοικοδομηθεί».

Το περιτείχισμα αυτής της εγκαταλελειμμένης πόλης, του οποίου μερικές πλευρές του το εκστρατευτικό σώμα του Ναπολέοντος βρήκε οχυρωμένες από ένα αντιπεριτείχισμα που φυλασσόταν από περισσότερους από 100 πύργους διαφορετικού σχήματος, δεν περιέκλειε παρά μόνον ένα μέρος της αρχαίας ελληνικής και ρωμαϊκής πόλεως, γράφει ο Le Pere. Από πολύ καιρό αναφερόταν αυτό με το όνομα «Περίβολος της πόλης των Αράβων» διότι θεωρούσαν ότι είναι έργο των Αράβων πριγκίπων στους οποίους η Αλεξάνδρεια και η Αίγυπτος είχαν υποταχθεί για 1200 χρόνια (ο Le Pere αναφέρεται εδώ μέχρι το 1803). Φαίνεται ότι αυτός ο περίβολος (το περιτείχισμα του οποίου έχει έκταση 7893 μέτρων) ήταν κατά ένα μεγάλο μέρος έργο των Αράβων του 9ου αιώνα. Οι τοίχοι του ήταν γενικά σε κακή κατάσταση. Και συνεχίζει ο Le Pere: «Στο μεγαλύτερο αριθμό αυτών των υπερυψωμένων πύργων, εκ των οποίων πολλοί ήσαν φαρδείς και καλής κατασκευής, παρατηρεί κανείς στο μέτωπο της θάλασσας, στα δύο λιμάνια και στη σύγχρονη πόλη,

Η συνέχεια στη σελίδα 42

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΚΑΪΡΟΥ

Μαζί με τους χαιρετισμούς όλων μας, σας ενημερώνουμε ότι μετά τις αρχαιρεσίες που έγιναν την 31^η Ιανουαρίου 2009, το νέο Δ.Σ. που εκλέχθηκε για τη επόμενη διετία μοίρασε τις αρμοδιότητες του ως εξής:

Πρόεδρος: *Μιχάλης Μπίσκος*
Αντιπρόεδρος Α': *Παναγιώτης Σαραγάς*
Αντιπρόεδρος Β' : *Κλειώ Κόκκινα*
Γραμματέας: *Γιώργος Τάλλαρης*
Ταμίας: *Κώστας Παστίδης*
Ειδικός Γραμματέας: *Μανώλης Σταυρακάκης*
Έφορος εκδηλώσεων: *Πάκη Σκουλαριώτη*
Έφορος επικοινωνίας: *Κάτια Ζηβελοπούλου*
Έφορος Δημοσίων Σχέσεων: *Δήμητρα Κυριακίδου*
Έφορος Πρόνοιας: *Παναγιώτης Σαραγάς*
Έφορος Αθλητικών: *Γιώργος Τάλλαρης*

Το νέο Σώμα ήδη κατέγραψε μια σειρά από νέες δραστηριότητες και εκδηλώσεις στις οποίες θα είναι πάντα τιμή μας να συμμετέχετε.

Μέσα στα πλαίσια της νέας επικοινωνιακής προσπάθειας του Συλλόγου μας, έχουμε τροχοδρομήσει την τακτική μας ενημέρωση προς τους φορείς και τα μέλη μας, στην ιστοσελίδα : Syllogosellinonkairoy.blogspot.com

Ο Πρόεδρος και τα Μέλη του Δ.Σ.

Οι φίλοι που έφυγαν

Μετά λύπης μας πληροφορηθήκαμε ότι απεβίωσε ο *Σπύρος Βαρβιάς*.
 Η κηδεία έγινε στις 11 Φεβρουαρίου 2009, στο Α' Νεκροταφείο Αθηνών.
 Τα συλλυπητήρια μας στην οικογένεια του.

*Σύλλογος Αμπετείου Σχολής
 Το Διοικητικό Συμβούλιο*

Η ΑΧΙΛΛΟΠΟΥΛΕΙΟΣ ΠΑΛΙ ΔΙΚΗ ΜΑΣ;;;

Αγαπητοί Αμπετειανοί,

Μέσω της ιστοσελίδας μας
www.ambetios.gr

θα μπορείτε να διαφημίζετε τα προϊόντα σας και τις παροχές σας με μοναδικό σκοπό τη μεταξύ μας υποστήριξη. Οι διαφημίσεις θα είναι μικρές σαν card-visit και όποιος θέλει θα κάνει link από το διαφημιστικό του στην ιστοσελίδα του.

Για περισσότερες πληροφορίες:
κα Μπαράμιλλη τηλ: 6973828880
ή στο

e-mail: info@ambetios.gr

Θερμή παράκληση προς όλα τα μέλη του Συλλόγου μας.
Μην καθυστερείτε τις συνδρομές σας. Μπορείτε να τις καταθέτετε στη:

NOVA BANK
υποκατάστημα Αμπελοκήπων
Αρ. Λογ/σμού: 0002385525

Η επιβίωση του ΚΛΑΜΟΥ είναι στα χέρια σας.

Η αλληλογραφία σας μπορεί μέσω διαδικτύου να είναι εύκολη, άμεση, χωρίς έξοδα και χρονικούς περιορισμούς. Οι διευθύνσεις μας είναι:

kadmos32@hotmail.com
kadmos32@yahoo.com

Περιμένουμε τις ιστορίες, τις αναμνήσεις, τις φωτογραφίες από τα Αμπετειανά σας χρόνια.

«Ενδείξεις γεωφυσικών καταστροφών εις την μεγάλη πόλη της Αλεξανδρείας»

Συνέχεια από τη σελίδα 39

μερικούς που χρονολογούνται από τους πρώτους αιώνες της αρχαίας Αλεξανδρείας. Έτσι η παράδοση θέλει ένας απ' αυτούς, που βλέπει στο νέο λιμάνι, να είναι έργο των Ρωμαίων, των οποίων έφερε ακόμη το όνομα στις αρχές του 19ου αιώνα. Αυτός ο πύργος ήταν τοποθετημένος βόρεια από τον οβελίσκο της Κλεοπάτρας. Δύο άλλοι ήταν ξεχωριστοί για τη μεγαλοπρέπειά τους και για την παλαιότητα του χρωματισμού τους».

Είναι λοιπόν βέβαιο ότι από την εποχή του Ibn Battuta μέχρι τον Le Pere και από τον Le Pere μέχρι σήμερα συνέβησαν σημαντικότερες αλλαγές στη βόρεια ακτή του Δέλτα του Νείλου και ειδικότερα στην Αλεξάνδρεια. Μεταξύ των αλλαγών αυτών συμπεριλαμβάνονται και οι εξής:

1. Η εξαφάνιση της αρχαίας νήσου Αντιρόδου που βρισκόταν στο μεγάλο λιμάνι, το ανατολικό. Αυτό το νησί έχει ιδιαίτερη ιστορική σημασία διότι σε αυτό ήταν χτισμένο ένα από τα βασιλικά ανάκτορα της Πτολεμαϊκής περιόδου. Σήμερα αποτελεί υποβρύχιο ύφαλο καλυμμένο από παχύ στρώμα ιλύος μέσα στην οποία κρύβονται ενάλιες αρχαιοητες και θησαυροί, τους οποίους άρχισαν να «αναγνωρίζουν» οι ενάλιοι αρχαιολόγοι μόλις τα τελευταία 15 χρόνια.

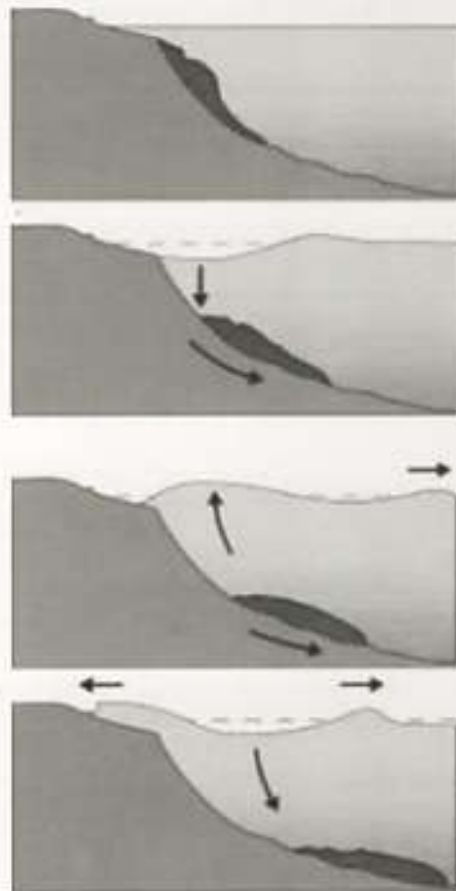
2. Η εξαφάνιση της αποβάθρας του παλαιού λιμανιού που ανακάλυψε ο μηχανικός Jondet στις αρχές του 20ου αιώνα βορειοδυτικά της Νήσου Φάρου. Ο Jondet ανακάλυψε ότι αυτές οι αποβάθρες βρίσκονταν σε βάθος που κυμαίνονταν μεταξύ 1,50 έως 10 m από την επιφάνεια της θάλασσας.

3. Το τρίτο στρώμα από τα ερείπια - μνημεία της δυτικής νεκρόπολης έχει εξαφανιστεί κάτω την επιφάνεια της θάλασσας. Το ίδιο φαινόμενο παρατηρήθηκε στην ανατολική νεκρόπολη στην περιοχή Αλ-Shatbi, όπου βρέθηκαν και σάβανα των νεκρών επιπλέοντα στους τάφους τους. Ο Breccia στο έργο του "Alexandrea ad Aegyptum" πιστεύει ότι η πλειοψηφία των Πτολεμαϊκών μνημείων βρίσκονται υπό την επιφάνεια της θάλασσας, γεγονός το οποίο περιγράφεται πολύ φανερά στο μνημειώδες έργο «Description de L' Egypte», των αρχών του 19ου αιώνα. Το έργο αυτό συνοψίζει και τα φαινόμενα καταβύθισης της παράκτιας περιοχής του Δέλτα του Νείλου, δίδοντας και χάρτες τους οποίους χρησιμοποίησε ο Jondet έναν αιώνα αργότερα για να δείξει το εξελισσόμενο φαινόμενο της καταβύθισης της βόρειας ακτής του Δέλτα. Ο Jondet πιστεύει ότι η περιοχή των αλυκών της Μαρεώτιδος (Mariut) δεν υπέστη μεγάλη κατολίσθηση (Αλ-Χουμπούτ), όπως έγινε στην περιοχή της Αλεξανδρείας για τρεις λόγους: 1. οι λασπόδεις σχηματισμοί στην περιοχή Mariut είναι μικρού πάχους

2. είναι ανθεκτικότεροι από τους αντίστοιχους σχηματισμούς που βρίσκονται στον κόλπο της Αλεξανδρείας.

3. όπως αναφέρει ο Jondet, ο Al-Makrizi είναι ο πρώτος που έγραψε για την εισβολή του νερού της Μεσογείου στην Αλεξάνδρεια και θεωρεί ότι αυτή η κίνηση ανάγεται στην περίοδο προ της Αραβικής κατακτήσεως.

Πράγματι, μετά από το μεγάλο σεισμό τον 3ο μ.Χ. αιώνα, τον οποίο περιγράφει ο Al-Makrizi και ιδίως μετά το τεράστιο παλινροϊκό κύμα το οποίο έπληξε την Αλεξάνδρεια, φαίνεται ότι επιταχύνθηκε η καταβύθιση / κατολίσθηση μεγάλων περιοχών της αρχαίας Αλεξανδρείας. Μάλιστα δε, σε πρόσφατη επιστημονική εργασία του, ο ακαδημαϊκός Νικόλαος Αμβράζης και οι συνεργάτες του υπολόγισαν ότι το ύψος του τσουνάμι που δημιουργήθηκε από το σεισμό που περιέγραψε ο Al-Makrizi υπερέβαινε τα 20 μέτρα ύψος (Shaw et al. 2008).

Σχήμα 1: Σχηματική αναπαράσταση υποθαλάσσιας κατολίσθησης

Από τις αρχές του καλοκαιριού είχαμε προγραμματίσει με τους γονείς μας το ταξίδι μας στο Λονδίνο για τον Σεπτέμβριο. Το καλοκαίρι μου εφαινετο ατελείωτο, παρ' όλων ότι παραθερίζαμε στην Αλεξάνδρεια και την θάλασσα την αγαπώ πολύ. Τέτοια ήταν η ανυπομονησία μου να φθάσει ο Σεπτέμβριος να φύγουμε και να ιδώ το περίφημο Λονδίνο την πρωτεύουσα του Αγγλικού κράτους κέντρον πνευματικών και καλλιτεχνικών ολοκλήρου της Ευρώπης.

Επιτέλους η πολυπόθητη ημέρα έφθασε και με το αεροσκάφος της Ολυμπιακής στις 20 Σεπτεμβρίου προσγειωθήκαμε στο Χήθροου το περίφημο αεροδρόμιο. Τι μεγάλο αεροδρόμιο και με όλα τα σύγχρονα μέσα εξοπλισμένο. Μέσα σε μερικά λεπτά είχαμε ήδη περάσει τον έλεγχο του τελωνείου και ένα διώροφο κόκκινο λεωφορείο μας περίμενε στην πόρτα για να μας μεταφέρει στο κέντρο της πόλεως.

Το Λονδίνο είναι κτισμένο στις όχθες του Τάμεση. Δεκατέσσερις τεράστιες γέφυρες συνδέουν τις δύο όχθες του ποταμού. Καθώς κατεβαίναμε από το αεροδρόμιο προς την πόλη μου έκανε εντύπωση το καταπράσινο του τοπίου. Είχα την εντύπωση πως τα ψυχρά κλίματα δεν ευνοούν τη βλάστηση. Όπως όμως μου εξήγησαν οι συγγενείς μου οι οποίοι είναι εκεί εγκαταστημένοι από χρόνια, υπάρχει πολύ πράσινο διότι το κλίμα του Λονδίνου είναι υγρό και δεύτερον οι άνθρωποι αγαπούν την φύση και φροντίζουν πολύ τα δάση και τα φυτά της χώρας τους. Επίσης μεγάλη εντύπωση μου έκανε η μεγάλη τάξη της τροχαίας. Το ξενοδοχείο που μείναμε ήταν ακριβώς απέναντι από το Χάιντ Πάρκ. Αυτός είναι ένας τεράστιος κήπος με μια θαυμάσια τεχνητή λίμνη εις το μέσον. Εκεί κάθε Κυριακή απόγευμα οι Αγγλοι πολίται έχουν δικαιώματα από ενός βήματος να ομιλήσουν και να καταγγείλουν τα λάθη της κυβερνήσεώς τους. Ακριβώς από την κεντρική πόρτα του

ξενοδοχείου μας άρχιζε η Οξφορντ Στρήτ, ο εμπορικότερος δρόμος της Αγγλίας. Εκεί είναι όλα τα μεγάλα καταστήματα της χώρας. Καθημερινώς κάναμε επισκέψεις στα πιο αξιόλογα μέρη της πόλεως μας. Επισκεφθήκαμε το Βρετανικό μουσείο γιγαντιαίο κτίριο κορινθιακού ρυθμού με αρχαιολογικούς θησαυρούς από όλες τις χώρες σκιά όλες τις εποχές. Είδαμε επίσης το κρυστάλλινο παλάτι το μέγαρο του κοινοβουλίου με τον πύργο του ρολογιού και τον κώδυνα του Μπίγκ-Μπέν, το Αββαείο του Ουέστμινστερ. Περάσαμε πάνω από τη γέφυρα του Πύργου που οικοδομήθηκε το 1200. Κοντά είναι ο Πύργος του Λονδίνου που κτίσθηκε το 1701 και χρησίμευε για ανάκτορα φρουρίου και φυλακή. Στα ανάκτορα του Μπάκιγχαμ πήγαμε την Κυριακή για να ιδούμε την αλλαγή φρουράς. Πολύ θεαματική η αλλαγή φρουράς των ανακτόρων αλλά εμένα με συγκινεί περισσότερο η αλλαγή της φρουράς εις το μνημείον του Αγνώστου Στρατιώτου εις την Αθήνα, από τα κτίρια ιδιαίτερη εντύπωση μου έκανε ο ναός του Αγίου Παύλου. Είναι ο μεγαλύτερος ναός του προτεσταντισμού και έχει μήκος 155μ. και ύψος 109μ.

Μιαν άλλην ημέρα επισκεφθήκαμε το μουσείο της κας Τυσσώ. Εκεί υπάρχουν ομοιώματα διασημοτήτων της πολιτικής, της τέχνης, του πνεύματος καθώς και του εγκλήματος. Είναι δε τόσο τέλεια η κατασκευή του που έχεις την εντύπωση ότι θα σου μιλήσουν.

Το Λονδίνο είναι μεγάλο όμορφο και έχει τόσα πολλά μέρη να επισκεφθείς και να αποκομίσεις γνώσεις που οι δύο βδομάδες που έμεινα δεν ήσαν αρκετές δι' αυτό και ελπίζω του χρόνου να το επισκεφθώ ξανά και να συμπληρώσω τις γνώσεις μου γι' αυτό.

ΦΙΛΟΘΕΟΥ ΧΡΗΣΤΟΣ
Ταμίας ημερομνασίου
Αμπετείου Σχολής

Η ελληνόγλωσση παιδεία στο Κάιρο: ιστορική εξέλιξη

Γράφει ο Μιχάλης Γεράκης

Καθηγητής Φυσικής που εργάστηκε με ζήλο και ανταπόκριση για το αρχείο της Σχολής και γι' αυτό τον ευχαριστούμε από καρδιάς.

Η ιστορική εξέλιξη και πορεία της ελληνόγλωσσης εκπαίδευσης στην Αίγυπτο χωρίζεται σε χρονικές περιόδους, οι οποίες αντικατοπτρίζουν τις εκάστοτε πολιτικές και οικονομικές συγκυρίες που επικρατούν τόσο στον ευρύτερο ελληνικό εθνικό χώρο όσο και στην Αίγυπτο.

Η 1η περίοδος (1570-1843) ταυτίζεται με την οθωμανική κατοχή της μητροπολιτικής Ελλάδας. Οριοθετείται από την ανεπιβεβαίωτη αναφορά για ίδρυση «Φροντιστηρίου» περί το 1570 από τον Πατριάρχη Αλεξανδρείας Σύλβεστρο (1569-1590) για τις μορφωτικές ανάγκες των πρώτων ελληνικών οικογενειών που εγκαταστάθηκαν στην Αίγυπτο και μοναστηριακή σχολή στη Μονή του Αγίου Σάββα στην Αλεξάνδρεια από τον Πατριάρχη Μελέτιο Πηγά (1590-1601). Για πολλά χρόνια οι κάθε είδους ελληνορθόδοξες εκπαιδευτικές δραστηριότητες βρίσκονται αποκλειστικά στα χέρια της Εκκλησίας οι οποίες όμως επικεντρώνονται στη στελέχωση του Πατριαρχείου με μορφωμένους κληρικούς. Πάντως, επιβεβαιώνεται η λειτουργία ελληνορθόδοξου σχολείου στο Κάιρο το 1655 επί Πατριάρχη Ιωαννίκιου (1645-1657) στη Μονή του Αγίου Γεωργίου. Το σχολείο ήταν το μόνο που κάλυπτε τις μορφωτικές ανάγκες των ελληνόφωνων παροίκων για περισσότερο από 100 χρόνια και η λειτουργία του συνεχίστηκε ως την εποχή του Πατριάρχη Κυπριανού (1766-1783). Αργότερα, μόλις το 1748 αρχίζει τη λειτουργία του με πρωτοβουλία ιερωμένων και υπό την αιγίδα του Πατριαρχείου το «Ελληνικόν Σχολείον Καΐρου» στην οδό Χάρετ Ελ Ρουμ για τα αγόρια των φτωχών παροίκων της περιοχής. Το σχολείο αναστέλλει οριστικά τη λειτουργία του το 1784, όταν οι

ιδρυτές του αδυνατούν πλέον να ανταπεξέλθουν στα έξοδα που απαιτούνται για τη συντήρησή του.

Η 2η περίοδος (1843-1952) ταυτίζεται με την ακμή του Ελληνισμού που τερματίζεται με την επανάσταση της 23 Ιουλίου 1952 στην Αίγυπτο από τον Γκαμάλ Αμπντ Ελ Νάσερ. Ο αιγυπτίωτης ελληνισμός στο απόγειο της ακμής του περί το 1930 αριθμεί άνω των 180.000 ομογενών και διατηρεί 82 εκπαιδευτικά ιδρύματα κάθε είδους με μαθητική δύναμη 14.400 μαθητές και μαθήτριες. Το 1952, η παροικία του Καΐρου γνωρίζει ίσως την πολυπληθέστερη περίοδο της ιστορίας της. Φαίνεται πως αριθμεί πέραν των 60.000 μελών, και στα 20 σχολεία του Καΐρου εγγράφονται 3424 μαθητές και μαθήτριες για το σχολικό έτος 1952-53.

Η περίοδος σηματοδοτείται από την ίδρυση του «Σχολείου των Γραικών» το 1843 στην Αλεξάνδρεια από τον Μιχαήλ Τοσίτσα και τον ανεψιό του Νικόλαο Στουρνάρη. Το σχολείο, το 1854 μετονομάζεται σε «Τοσιτσαία Σχολή» και είναι το πρώτο ομογενειακό σχολείο που αναγνωρίζεται ως ισότιμο με τα αντίστοιχα ελληνικά από το ελληνικό Υπουργείο των Εκκλησιαστικών και Δημόσιας Εκπαίδευσης και προσφέρει ελληνορθόδοξη εκπαίδευση

στην Αίγυπτο με αναλυτικό πρόγραμμα μαθημάτων απόλυτα προσαρμοσμένο στην εκπαιδευτική νομοθεσία του νεοσύστατου Ελληνικού Κράτους.

Για το Κάιρο, η ίδρυση της Αμπετείου Σχολής το 1860 κατά τα πρότυπα της Τοσιτσαίας, αποτελεί την απαρχή μιας έντονης ελληνόφωνης εκπαιδευτικής δραστηριότητας σε κάθε επίπεδο, με δαπάνες φιλανθρωπικών σωματείων, συλλόγων, συντεχνιών και επιφανών ομογενών.

Το 1883 ιδρύεται το Αχιλλοπούλειο Παρθεναγωγείο, το οποίο ήδη από το 1905 διατηρεί νηπιαγωγείο, δημοτικό σχολείο, εξατάξιο γυμνάσιο, ανώτερο παρθεναγωγείο και ανώτατη αστική σχολή θηλέων. Αρχίζει τη λειτουργία του το Μανουσάκειο Νηπιαγωγείο, η Μελαχροίνειος Σχολή και έπονται η Νυκτερινή Σχολή Φιλομούσων (1903), η Αστική Σχολή της Ελληνικής Κοινότητας (1905) στο Μούσκι που επεκτείνει τις δραστηριότητές της ιδρύοντας νυκτερινή σχολή και αργότερα Εμπορικό Τμήμα (1911), η Νυκτερινή Σχολή της Ελληνικής Λαϊκής Λέσχης (1918) όπου διδάσκονται ξένες γλώσσες, η Ξενακείου Αστική Σχολή (1922) που διατηρεί νηπιαγωγείο-δημοτικό σχολείο-γυμνάσιο αρρένων και αργότερα μετατρέπεται σε αμιγή επαγγελματική σχολή διατηρώντας τμήματα μηχανοτεχνιτών, ηλεκτροτεχνιών και κοπτικής-ραπτικής, η Επαγγελματική Σχολή (1930), η νέα νυκτερινή σχολή της Κοινότητας για την διδασκαλία ξένων γλωσσών (1937) και τέλος οι Ημερήσιες Επαγγελματικές Σχολές μηχανοτεχνιτών και ηλεκτροτεχνιτών το 1952. Παράλληλα, λειτουργεί με δαπάνες του Πατριαρχείου Ιεροδιδασκαλείο που ιδρύεται το 1926 από τον Πατριάρχη Μελέτιο Μεταξάκη.

Η 3η τρίτη περίοδος (1953-σήμερα) αποβγαίνει εξαιρετικά δυσάρεστη για την αιγυπτιακή ομογένεια και χαρακτηρίζεται από την συρρίκνωση του ελληνικού στοιχείου εξαιτίας των πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών ζυμώσεων που συντελούνται στη χώρα με την επανάσταση Νάσερ. Σε μια ύστατη προσπάθεια συγκράτησης του ελληνισμού ιδρύονται το 1966 η Ανωτέρα Σχολή Τουριστικών Επαγγελμάτων και η Ημερήσια Σχολή Εργοδηγών, πλην όμως η μαζική εγκατάλειψη της χώρας οδηγεί σε δραματική μείωση του ομογενειακού μαθητικού δυναμικού που συμπαρασύρει σε αναστολή τις περισσότερες εκπαιδευτικές δραστηριότητες της ελληνικής παροικίας.

Η κατάσταση περιγράφεται γλαφυρότατα σε αναφορά του έλληνα πρεσβευτή στο Κάιρο Ι. Γιαννακάκη: «...κατά την έναρξιν του σχολικού έτους 1962-63 ενεγράφησαν εις τα ελληνικά εκπαιδευτήρια περιφέρειας Καΐρου 2.412 ελληνόπαιδες έναντι 3.042 κατά το σχολικόν έτος 1961-1962. Η σημειωθείσα μείωσις του αριθμού των Ελλήνων μαθητών των ημετέρων εκπαιδευτηρίων κατά ποσοστόν 21% περίπου είναι αρκετά σοβαρά, αντικατοπτρίζει δε πλήρως την σημειωθείσαν εντεύθεν διαρροήν ομογενών...». Στο ίδιο έγγραφο, ο έλληνας πρεσβευτής επισημαίνει «...ότι υπάρχουν ήδη περιπτώσεις μαθητών, εγγραφέντων μόλις προ

μηνός εις τα ελληνικά εκπαιδευτήρια, οίτινες διέκοψαν την εν αυτοίς φοίτησιν, ένεκα του ότι οι γονείς των, εν όψει των σημειομένων ενταύθα εξελίξεων επί της παροικιακής αποδημικής κινήσεως, ιδίως εις τας περιπτώσεις των απορωτέρων ατόμων, αποφασίζουν ενίστε τον επαναπατρισμόν των από της μιας ημέρας εις την άλλην...» και εκτιμά ότι: «...η επί τα χείρω εξέλιξις των συνθηκών διαβιώσεως των ημετέρων παροίκων ενταύθα, ως και η σκέψις ότι είναι αναπόφευκτος η εν τω εγγύς μέλλοντι σύμπτυξις των ενταύθα ελληνικών εκπαιδευτηρίων, προεκάλεσαν, συν τοις άλλοις, ανησυχητικήν διαρροήν του διδακτικού προσωπικού, ούτινος τα δημιουργούμενα κενά είναι δυσαναπλήρωτα».

Με το τέλος του σχολικού έτους 1963-1964 η Κοινότητα ανακοινώνει την πώληση των κτιρίων του Αχιλλοπούλειου και της Ξενακείου Σχολής στο Αμερικανικό Πανεπιστήμιο του Καΐρου και αρκετά ομογενειακά εκπαιδευτικά ιδρύματα αναγγέλλουν την αναστολή των δραστηριοτήτων τους λόγω έλλειψης μαθητών και εκπαιδευτικού προσωπικού. Την ίδια χρονιά, τόσο η Αχιλλοπούλειος όσο και η Αμπέτειος Σχολή μετατρέπονται για πρώτη φορά στην ιστορία τους σε μικτά σχολεία ενιαίας παιδείας (νηπιαγωγείο-δημοτικό-γυμνάσιο-Λύκειο) σε μια ακόμα προσπάθεια της παροικίας να προσαρμοστεί στα νέα δεδομένα. Όμως η μαζική φυγή έχει πλέον ολοκληρωθεί και η Ελληνική Κοινότητα Καΐρου αριθμεί μόλις 2000 περίπου μέλη. Το σχολικό έτος 1970-1971 έχουν κλείσει οκτώ από τα δέκα δημοτικά και γυμνάσια που συνέχιζαν να λειτουργούν στην ευρύτερη περιοχή του Καΐρου και έκτοτε τις μορφωτικές ανάγκες των 200 περίπου ελληνόφωνων μαθητών της παροικίας καλύπτουν το κοινοτικό Νηπιαγωγείο και Δημοτικό Σχολείο (Αχιλλοπούλειος Σχολή) και η Αμπέτειος Σχολή (Γυμνάσιο και Λύκειο) που συνεχίζουν να λειτουργούν χάρη στις υπεράνθρωπες προσπάθειες των χορηγών τους.

ΚΑΔΜΟΣ -ΥΓΕΙΑ

Οι αλλεργίες της Άνοιξης

Στην αλλεργία παθολογικές καταστάσεις όπως το άσθμα, η ρινίτιδα, η κνίδωση, η αναφυλαξία, εκδηλώνονται ως αποτέλεσμα υπερευαισθησίας του οργανισμού σε ουσίες του περιβάλλοντος που ονομάζονται αλλεργιογόνα. Στην Ελλάδα, λόγω της αυξημένης κυκλοφορίας της γύρης στην ατμόσφαιρα και άλλων αλλεργιογόνων κατά την άνοιξη, οι αλλεργίες είναι ιδιαίτερα συχνές κατά την εαρινή περίοδο. Οι συνήθειες αλλεργίες της άνοιξης, διαίρουνται σε αλλεργική ρινίτιδα, κνίδωση και αγγειοίδημα, άσθμα, επιπεφυκίτιδα, αναφυλαξία.

Αλλεργική ρινίτιδα

Η αλλεργική ρινίτιδα χαρακτηρίζεται από φτάρνισμα, μπουκωμα, έκκριση από τη μύτη, φαγούρα και δακρύρροια. Εμφανίζεται συχνά σε ατομικά άτομα, δηλαδή άτομα με οικογενειακό ιστορικό σχετικών αλλεργιών. Η εποχική αλλεργική ρινίτιδα, έχει εποχικό χαρακτήρα και οφείλεται σε αλλεργιογόνα που αφορούν συγκεκριμένη εποχή όπως είναι η αλλεργική ρινίτιδα που προκαλείται από την γύρη κατά την περίοδο της ανθοφορίας την άνοιξη. Η χρόνια αλλεργική ρινίτιδα εμφανίζεται όλο τον χρόνο και οφείλεται σε αλλεργιογόνα που επιδρούν ανεξαρτήτως εποχής, όπως είναι τα ακάρεα της σκόνης και τα απολεπιζόμενα επιθηλιακά κύτταρα του δέρματος των ζώων.

Η τροφική αλλεργία είναι ασυνήθης αιτία αλλεργικής ρινίτιδας. Η αλλεργική ρινίτιδα μπορεί να επιπλακεί και με μικροβιακές ή ιογενείς επιμολύνσεις. Η μελέτη της αλλεργικής ρινίτιδας γίνεται με ειδικές εξετάσεις, η θεραπεία είναι φαρμακευτική ή με κατάλληλα spray, ενώ "ειδικά εμβόλια" χορηγούνται σε σοβαρότερες περιπτώσεις.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

Από τον Tony Hadzi στην Αμερική λάβαμε επιστολή ευχαριστιών για τον ΚΑΔΜΟ που του στείλαμε. Έχει πρόθεση να βοηθήσει τη νεολαία της ομογένειας, καθώς είναι κι αυτός παιδί του Νείλου.

Οι ενδιαφερόμενοι να ξεκινήσουν σταδιοδρομία στην Αμερική (Colorado), μπορούν να επικοινωνήσουν με τον Τόνυ μέσω διαδικτύου στο e-mail: thatzi@comcast.net

Αλλεργικό άσθμα

Εκδηλώνεται με παροξυσμική δύσπνοια, βήχα και συριγμό, που συνήθως εμφανίζονται κατά κρίσεις. Κατά την έναρξη της κρίσης ο ασθενής αισθάνεται συχνά συσφιγκτικό άλγος στο στήθος και υπάρχει ξηρός βήχας, ενώ η λήξη του ασθματικού

παροξυσμού σηματοδοτείται με βλεννώδη απόχρεμψη και υποχώρηση του βρογχόσπασμου. Το αλλεργικό άσθμα πολλές φορές συνυπάρχει με άλλους τύπους άσθματος, όπως το άσθμα που προκαλείται από ιούς. Το αλλεργικό άσθμα συχνά σχετίζεται με ατομικό ή οικογενειακό ιστορικό αλλεργικών νοσημάτων, με θετικές δερματοαντιδράσεις στη διαδερμική έγχυση παραγώντων των αεροδιαλυτών αντιγόνων ή αυξημένα επίπεδα ανοσοσφαιρίνης IgE στο αίμα. Εμφανίζει συχνά εποχιακή κατανομή, αλλά υπάρχουν και περιπτώσεις που τα αλλεργιογόνα επιδρούν όλο τον χρόνο, όπως οι περιπτώσεις που οφείλονται σε πούπουλα, τρίχωμα ζώων, ακάρεα σκόνης, μύκητες. Η μελέτη του αλλεργικού άσθματος γίνεται με ειδικές εξετάσεις, η θεραπεία είναι φαρμακευτική ή με κατάλληλα spray, ενώ η ανοσοθεραπεία επιφυλάσσεται σε ειδικές περιπτώσεις.

Αλλεργική επιπεφυκίτιδα

Εμφανίζεται με πρήξιμο, ερυθρότητα, φαγούρα στο μάτι. Η θεραπεία περιλαμβάνει ειδικά κολλύρια ή φάρμακα.

Μιτσίλινου Μαρλένα
Ασπασιστής Ειδικός Ζωής

Alico AIG Life

American Life Insurance Company
Πλατεία Βας. Παύλου 4, 28, 5ος όροφος Πάρος
Τηλ: 2610 277 561, Κιν.: 6947905989
Τηλ. Αθηνών: 210 3606 601 - 3
email: ma-tlie@hotmail.com

A Member of American International Group, Inc.

Για να έχετε γρήγορη ενημέρωση παρακαλούμε στείλτε μας στο
info@ambetios.gr
ονοματεπώνυμο και e-mail δικό σας ή κάποιου μέλους της οικογένειάς σας